

မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်
ကောင်းမြတ်တော်မူသော
ထာဝရဘုရားသခင်သည်
ဒုက္ခဝေဒနာကို
ခံစားစေသနည်း။

Kurt De Haan

ဘာသာပြန်သူ - ဗိုလ်မှူးစောထွန်းတင်(ငြိမ်း)

မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်
ကောင်းမြတ်တော်မူသော
ထာဝရဘုရားသခင်သည်
ဒုက္ခဝေဒနာကို
ခံစားစေသနည်း

Why Would a Good GOD Allow Suffering?

စာရေးသူ - Kurt De Haan
ဘာသာပြန်သူ- ဗိုလ်မှူးစောတင်ထွန်း (အငြိမ်းစား)

ပဉ္စမအကြိမ် ထုတ်ဝေခြင်း
၂၀၂၅ နိုဝင်ဘာလ
အုပ်ရေ - ၁၅၀၀

အမှာစာ

ကျွန်တော်သည် ဆရာစောစီးဟဲ (Retired Director of Youth For Christ)ထံမှ စေတနာမေတ္တာအပြည့်အဝပေးသော Discovery Series မှ စာအုပ်များကို အခါအားလျော်စွာ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုစာအုပ်များကို ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် အချိန်သည် တန်ဖိုးရှိသည်သာမက ဘုရား၏ အကြံအစည်တော်နှင့် လမ်းညွှန်မှုကို ရရှိကာ ခွန်အားများစွာရရှိ ခံစားခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်နည်းတူ ယင်းစာအုပ်များကို ဖတ်ရှုရသူတိုင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရရှိမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်ဘာသာမူရင်းကို ဖတ်ရှုရသော စာဖတ် ပရိသတ်များသာမက၊ ထို့ထက် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ယုံကြည်သူအများ ဖတ်ရှုခွန်အားရယူနိုင်ပါရန် စေတနာ ရှေ့ထားကာ “Why Would A Good God Allow Suffering?” အမည်ရှိ စာအုပ်ကို သင့်တင့် ဆီလျော်စွာ မှီ ငြမ်း၍ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆို ပေးပို့လိုက်ပါသည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ယုံကြည်သူများသည် တန်ခိုးတော်အနန္တဖြင့် ပြည့်ဝတော်မူသော မေတ္တာတော်အရင်၊ ထာဝရဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းဖြင့် ဘဝလမ်းခရီးသည် သာယာ ဖြောင့်ဖြူး ချမ်းမြေ့ကြွယ်ဝမှုကို ထာဝစဉ်ခံစားရမည်မဟုတ်ချေ။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်သခင်ယေရှုပင်လျှင် လူ့ဇာတိအဖြစ်ခံယူစဉ်၊ ဒုက္ခအခက်အခဲအမျိုးမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရသည်သာမက ပြင်းပြစွာသောဝေဒနာခံစားရင်းလက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့၏ အပြစ်များအတွက် အသက်တော်ကို စွန့်လွှတ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ဘဝဖြစ်စဉ်သည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် အကြံအစည်တော်အတိုင်း ဖြစ်ပျက်လျက်ရှိနေသည်ဟူ၍ ခံယူချက်ဖြင့် “မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ကောင်းမြတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် ဒုက္ခဝေဒနာကိုခံစားစေသနည်း” ဟူသော မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုချက် ဖတ်ရှုရသော ခရစ်ယာန်ညီအစ်ကို မောင်နှမများအားလုံး ဝိညာဉ်ခွန်အား တိုးပွား၍ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ခံစားရပါစေဟူ၍ ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ပါသည်။

ခရစ်တော်၌
 ဗိုလ်မှူးစောထွန်းတင် (အငြိမ်းစား)
 ၁၄/၃၆၄၊ ဓမ္မစေတီလမ်းသွယ်၊
 ဥဿာမြို့သစ်၊ ပဲခူးမြို့။

မာတိကာ

မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ကောင်းမြတ်တော်မူသော
 ထာဝရဘုရားသခင်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားစေသနည်း..... ၃
 သိရှိရန်ခက်ခဲသောအဖြေများ..... ၅

 သမ္မာသတိနိုးကြားမှုရှိစေရန်ဖြစ်သည်။..... ၉
 ကျွန်ုပ်တို့ကို လမ်းညွှန်လမ်းပြရန်ဖြစ်သည်။ ၂၁
 ကျွန်ုပ်တို့အား ပုံသွင်းရန်ဖြစ်သည်။..... ၂၇
 ကျွန်ုပ်တို့ ညီညွတ်စေရန်ဖြစ်သည်။..... ၃၃

သင်မည်သို့ မစနိုင်မည်နည်း။ ၃၇

ဖြေရှင်းချက်ထက်သာ၍ ကောင်းသည်။..... ၃၉

မည်သို့ မစနိုင်မည်နည်း။..... ၄၁

မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ကောင်းမြတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသခင်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားစေသနည်း

ဤမေးခွန်းသည် ကာလကြာမြင့်စွာကပင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော မေးခွန်းဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၄၀၀၀ ခန့်တွင် မိမိကိုယ်တိုင် ဝေဒနာခံခဲ့ရသည်သာမက မိသားစုအရေးနှင့် စီးပွားရေး အခြေအနေများ ကျဆင်းကာ ဘဝကမောက်ကမဖြစ်သွားသူတစ်ဦးက ကောင်းကင်ဘုံအရှင်သခင်အား “...အကျွန်ုပ်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတော်မူမည်အကြောင်းကို ပြတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် ညှင်းဆဲတော်မူသင့်သလော။ ... အကျွန်ုပ် တစ်ကိုယ်လုံးကို လက်တော်နှင့် စေ့စပ်စွာဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍ ယခုဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော” (ယောဘ ၁၀: ၂၊ ၃၊ ၆) ဟူ၍ မေးလျှောက်ခဲ့သည်။ “ဘုရားသခင် ကျုပ်ကို မုန်းလိုလား။ ဒါကြောင့် ဒီလိုဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားစေတာလား။ အခြားသူတွေကျတော့ မခံစားရဘူး။ ဘာလို့ ကျုပ်ကိုမှ ဒုက္ခရောက်စေတာလဲ” စသည်ဖြင့် မေးခွန်းများက အတောမသတ်နိုင်။ ပေါ်လာသည်။

အမေးရှိ၍ အဖြေများ ရှိပါသည်။ အဖြေက ပြည့်စုံသည့် အဖြေမဟုတ်ပါ။ သို့ငြားလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ခံစားနေရသော ဝေဒနာများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရှိကို အရှိအတိုင်း ပကတိအမြင်ဖြင့် ခံယူနိုင်မည်။ ထို့အပြင် ထိုဒုက္ခဝေဒနာသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကောင်းကျိုးဖြစ်အောင် မည်သို့ ဖန်တီးလုပ်ဆောင်ရသည်ကို ညွှန်ပြလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘုရားသခင်သည် အဖြေအားလုံးကို မပေးသော်လည်း ဒုက္ခဝေဒနာခံရစဉ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အား ထံတော်ပါးသို့ ခေါ်တော်မူသော ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်ကိုးစားလျက် ချစ်ကြောက်နာခံရန်လိုကြောင်း RBC မှ ပင်တိုင် စာရေးဆရာ Kurt De Haan ၏ တိုက်တွန်းရေးသားချက်များကို ဆက်၍ ဖတ်ရှုခွင့်အား ယူပါလေ...

Martin R. De Haan II

သိရှိရန်ခက်ခဲသောအဖြေများ

ဘဝဟူသည် ရှုပ်ထွေးနက်နဲလှ၍ သိနားလည်ရန် ခက်ခဲလှသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်ရှင်မှုတွင် အကြင်နာကင်းမဲ့သောရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများသည် သွေးအေးအေးဖြင့် (ပရမတ္ထသဘောဖြင့်) အမှန်တကယ်ဖြစ်ပျက်နေ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ဝမ်းနည်းစိတ်ပျက် စိတ်ရှုပ်ရသည်။ ဒုက္ခဝေဒနာခံစားရခြင်း ပြဿနာကြီး၏ အဖြေကို ကျွန်ုပ်တို့ လိုလားတောင့်တကြသည်။ ဆိုးဝါးသောဖြစ်ရပ်များသည် အဘယ်ကြောင့် လူကောင်းသူကောင်းအပေါ်သို့ ကျရောက်ပါသနည်း။ ကောင်းသောအမှုများက အဘယ်အကြောင်းကြောင့် လူဆိုးလူသွမ်းတို့အား အကျိုးပြုလျက်နေသနည်းဟု ကျွန်ုပ်တို့တွေးမိသည်။ သို့ငြားလည်း အဖြေများသည် ခက်ခဲနက်နဲလျက် ကွယ်ဝှက်နေပြီး နားမလည်နိုင်ပြီ။

အကြမ်းဖက်သမားက အသေခံပုံးခွဲ သေဆုံးရခြင်း၊ အမူး သမားယဉ်မောင်းက ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပြီး သေဆုံးခြင်း၊ မီးနှင့်ဆော့သူ မီးလောင်ခံရခြင်း၊ ဆေးလိပ်မပြတ်သောက်သုံးသူက အဆုတ်ကင်ဆာရောဂါခြင်း စသည့် ဖြစ်ရပ်များက သဘာဝကျသည်။ ဖြစ်သင့်သည်။

သို့သော် အသေခံပုံးခွဲသည့် ဒဏ်ကြောင့် အပြစ်မဲ့ ပြည်သူများ သေဆုံးရခြင်း၊ အမူးသမားယာဉ်မောင်း၏ အသိမဲ့ယာဉ်တိုက်မှုကြောင့် တစ်ဖက်ကားမှ လူရွယ်ဦးခေါင်း၌ ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ရရှိခြင်း၊ အခြားသူ၏ ပေါ့ဆမှုကြောင့် မိမိအိမ်မီးလောင်သွားခြင်း။ ၂ နှစ်သားအရွယ် ကလေး သွေးကင်ဆာ ဝေဒနာခံစားရခြင်း စသည့်ဖြစ်ရပ်များက အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ဖြစ်ရပါသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် လူသားများအား ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားစေသည့် အကြောင်းရင်းအဖြေကို ကျွန်ုပ်တို့က သိသယောင် ဟန်ဆောင်တွက်ဆသည်မှာ မိုက်မဲရာကျပြီး အန္တရာယ်ကြီးလှသည်။ အကြောင်းပြချက်က များပြားရှုပ်ထွေးလှသည်။ အကြောင်းရင်းကို မိမိနားလည်သင့်သည်ဟု တောင်းဆိုခြင်းကမှားသည်။ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ အဖြေတောင်းခံရန် သူ၌အခွင့် မရှိကြောင်း ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှ ဒုက္ခဝေဒနာသည် ယောဘ သိရှိနားလည်ခဲ့သည်တွင် သူက “...အကျွန်ုပ်သည် နားမလည်သောအရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်မသိ၊ အံ့သြ၍မကုန်နိုင်သောအရာတို့ကိုလည်းကောင်း ပြောမိပြီ”

(ယောဘ ၄၂:၃) ဟူ၍ဝန်ခံခဲ့သည်။

သို့သော် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား အဖြေအချို့ကို ပေးပါသည်။ လူတစ်ဦးဘာကြောင့် ရောဂါခံစားရသည်ကိုမသိနိုင်သော်လည်း ရောဂါဖြစ်ရသည့် အကြောင်းရင်းများကို ဖြင့် ဘုရားသခင်သိခွင့်ပေးသည်။ ဘာကြောင့် အခက်ပြဿနာကြုံရသည်ကို မသိနိုင်သော်လည်း ပြဿနာကို ဘုရားအလိုတော်နှင့်အညီ မည်သို့ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းရမည်ကို ဖော်ပြသိစေသည်။

“စိတ်ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ရခြင်းသည် ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ချက်အတွက် သေချာပေါက်တစ်ခုတည်းသော အကြီးမားဆုံးသော စိန်ခေါ်မှုဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားရခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမှန်တရားဖြစ်သည်” —John Stott

လတ်တလော သင်စိတ်ဆင်းရဲနေပါက သင့်ဝေဒနာကို အပြည့်အဝ နားလည်ပုံ ကျွန်ုပ်တို့ဟန်မဆောင်ပါ။ သို့ငြားလည်း လူ့ဘဝ၌ ဆင်းရဲဒုက္ခဟူ သည် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသောအမှုဖြစ်ပြီး လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ ပြဿနာက သပ်သပ်စီဖြစ်သည်။

ဤအခြေအနေ ဘာကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲရလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဟူ၍ ရှင်းလင်းချက်များထက် သင့် ထွေးပွေ့ နှစ်သိမ့်ခြင်း၊ သင့် စကားနားထောင် ပေးခြင်း၊ သင့်အနီး၌ ငြိမ်ဝပ်စွာထိုင်နေပေးမည့် မိတ်ဆွေစသည်တို့ကို လိုအပ် သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ဆင်းရဲရသည့် ကာလ၌ သင့်ကို နှစ်သိမ့်သက်သာ စေမည့် ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်၊ သမ္မာတရားများကို သင်လိုအပ်သည်။ ၎င်းတို့က သင်၏ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာများကို ဘုရား၏အမြင်ရှုထောင့်မှ ကြည့် တတ်အောင် မစလိမ့်မည်။

လက်တွေ့မကြုံဖူးသေးသည့် အရာများ စာတွေ့ထက်ပိုသောအရာများ ကြုံရနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသူတို့ အမြင်ကို ဆက်လက်၍ ဖော်ပြပါမည်။ သင့်ကမ္ဘာတစ်စိစိ ပြိုကွဲသွားသည့် တိုင် ထာဝရဘုရား ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ခိုင်မာစေသားဟု ဆုမွန်ကောင်း တောင်းအပ်ပါသည်။

ဒုက္ခဝေသော ဤလောကကြီးတွင် ဘုရားသခင်သည် ဘယ်ရောက်နေသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ အကြင်နာတရားနှင့် ပြည့်ဝတော်မူ၏ ဟုဆိုသော် အဘယ်ကြောင့် အသက်တာတွင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကို ဖြစ်စေရပါသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ထိန်းချုပ်မှုကို မပြုနိုင်တော့ပြီလော။ သို့မဟုတ် ထိန်းချုပ်ထားနိုင်သည်ဆိုက ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အခြားသူများ အတွက် သူ မည်သည့်အရာကို လုပ်ဆောင်ပေးနေသနည်း။

**မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ကောင်းမြတ်တော်မူသော
ထာဝရဘုရားသခင်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားစေသနည်း။**

အချို့သောသူများက ဤသို့ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် ဘုရားတည်ရှိနေခြင်းကို နားမလည်နိုင်ခြင်းကြောင့် ဘုရားမရှိဟုဆိုကြသည်။ တစ်ချို့ကလည်း ဘုရားသခင်သည် ရှိတော်မူကြောင်း ယုံကြည်ကြသော်လည်း ဘုရားသခင်နှင့် မပတ်သက်လိုကြ၊ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းမြတ်တော်မူကြောင်း သူတို့မယုံကြည်ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ တစ်ချို့မှာမူ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကိုချစ်မူ၍ အကြင်နာတရားနှင့် ပြည့်ဝကြောင်း လက်ခံသော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်သောသဘောနှင့် ဆိုးသွမ်းနေသော ဤလောကကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိဟူ၍ မကျေမနပ်နှင့် လက်ခံကြသည်။ အချို့ကလည်း ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တနှင့် ပြည့်ဝတော်မူသော မေတ္တာတော် အရှင်ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကျိုးအလို့ငှာ ဆိုးညစ်သော အမှုများကို အသုံးပြုတော်မူသည်ဟူ၍ စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်ကြသည်။

သမ္မာကျမ်းစာကို ဆန်းစစ်လေ့လျှင် ဘုရားသခင်သည် သူဖြစ်စေလိုသည့် ဘယ်အမှုကိုမဆို ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဖော်ကျူးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဘုရားသခင်သည် လူသားများအတွက် အကြင်နာကရုဏာပြုလျက်၊ အံ့ဩဖွယ်နိမိတ် လက္ခဏာများကို ပြသော်လည်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုများကို မတားဆီးဘဲ ရှိနေပြန်သည်။ စိတ်ဆင်းရဲချိန်တွင် ကိုယ်တော်က ဝင်ရောက်လျက် အသက်တာကို စောင့်မရမည်ဖြစ်သော်လည်း သခင်က ကျွန်ုပ်တို့၏ ဟစ်ခေါ်သံကိုမကြား၊ ထူးတော်မမူဟု ထင်ရသည်။ သမ္မာကျမ်းစာအားဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ဖြစ်ပျက်

သမ္မု အရာဟူသမျှကို ထိန်းချုပ်တော်မူကြောင်း အခိုင်အမာ ပြောထား
သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား လူဆိုးများ၏ပစ်မှတ်၊ ဆိုးညစ်
သောဗီဇပေါ်ရှိသူ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော ရောဂါဝေဒနာခံရရာ၊
သဘာဝဘေး အန္တရာယ်ဒဏ်ခံရသူများ ဖြစ်စေသည်။

ကျွန်ုပ်ဆိုလျှင် ဒုက္ခ ဆင်းရဲဝေဒနာခံစားရခြင်း ပဟေဠိအတွက် အဖြေ
များကို စုစည်းဖော်ပြပေးလိုသောဆန္ဒရှိပါသည်။ အကြောင်းအခြင်းအရာ
များကို ပြည့်စုံစွာမသိရသော်လည်း ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရန် လုံလောက်သော
အချက်အလက်အချို့ကို ဘုရားပေးသနားလျက် သူ့အား တိုး၍ကိုးစားစရာ
အကြောင်းဖြစ်စေသည်။ ကောင်းမြတ်တော်မူသောဘုရားရှင်သည် လူ့လောက
တွင် နာကျင်မှုနှင့် ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်ပေါ်စေသော အကြောင်းရင်းများမှာ (၁)
အပြစ်ဒုစရိုက်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့အစဉ် သမ္မာသတိ နိုးကြားမှုရှိရန်၊
(၂) ဘုရားသခင်အပေါ် ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မျှော်လင့်ခြင်းစိတ်ရှိအောင်
လမ်းညွှန်ပဲ့ပြင်ရန်၊ (၃) ကျွန်ုပ်တို့ ခရစ်တော်နှင့် ပို၍တူလာအောင် ပုံသွင်းရန်၊
(၄) ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကူညီမစနိုင်ရေး ညီညွတ်မှုရှိအောင် စုစည်း
ရန်ဖြစ်ကြောင်း ကျမ်းစာမှ အခြေခံနည်းလမ်းနှင့် အဖြေများကို ဆက်လက်
ဖတ်ရှုအားယူနိုင်ပါစေသား။

**(၁) မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားရသနည်း။
သမ္မာသတိ နိုးကြားမှုရှိစေရန်ဖြစ်သည်။**

ဤကမ္ဘာကြီးတွင် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားမှု မရှိပါကမည်သို့ဖြစ်မည်နည်း
စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ၎င်းသည် ကောင်းသည့်ပုံ ပေါ်ပါသည်။ ခေါင်းမကိုက်၊
ကျောမနာ၊ ဗိုက်မအောင့်၊ မည်သည့် နာကျင်မှုဝေဒနာ မရှိပါက ကောင်း
လေစွ။ သို့ငြားလည်း မိမိ၏ခန္ဓာ၊ ထိခိုက်လျက် အန္တရာယ်ဖြစ်လာခြင်းကို
သတိမထား မသိနိုင်တော့ပြီ၊ တူထုမိ၍ လက်မအရိုးကြေသွားလည်း မသိရ။
မခံစားရ။ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်နေကြောင်း ပြသည့် လက္ခဏာမရှိ၊ ကင်ဆာ
ဆဲလ်များတွယ်နေပြီး ဒုက္ခပေးတော့မည်ဟု သတိပေးချက် မရှိ၊ နှလုံးသွေး
ကြောပိတ်လလက္ခဏာဖြစ်သည့် ရင်ဘတ်အောင့်ခြင်း၊ အူတက်ပေါက်လည်း
နာကျင်မှုမရှိ။

ဒုက္ခဝေဒနာခံရမည်ကို ရွံ့ကြောက်မုန်းတီးသလောက် နာကျင်မှု ဝေဒနာသည် ကောင်းကျိုးဖြစ်ပေါ်စေကြောင်းကိုဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်ခံရပေမည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းသည် အမှားအယွင်း တစ်ခုခုဖြစ်တော့မည်ဟု သတိပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဝေဒနာခံစားရခြင်းထက် ဝေဒနာခံစားရသည့် အကြောင်းရင်းက အဓိက ပြဿနာ အရင်းအမြစ်ဖြစ်သည်။ နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာသည် ကိုယ်ခန္ဓာ အန္တရာယ်တစ်ခုခု ကျရောက်မည့် လက္ခဏာ၊ ကြိုတင်သတိပေးနှိုးဆော်ချက် ဖြစ်ပေသည်။

နာကျင်မှု ဝေဒနာကို ဘုရားရှင် အသုံးပြုပြီး

(က) ဤလောကကြီးတွင် တစ်ခုခု မှားယွင်းနေကြောင်း

(ခ) ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော သတ္တဝါများတွင် တစ်ခုခု မှားယွင်းနေကြောင်း

(ဂ) မိမိ၌လည်း တစ်ခုခု မှားယွင်းနေကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ကို သတိပေး နှိုးဆော်ပုံ ကို ရှေ့ဆက် လေ့လာကြပါမည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ပြဿနာတစ်ရပ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်တာများ တွင် ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် အကြောင်းရင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အထက်ပါအကြောင်းများကို တစ်ခုချင်း ဆန်းစစ် သုံးသပ်ရပေမည်။

(က) ဤလောကကြီးတွင် တစ်စုံတစ်ရာမှားယွင်းနေသည်

ဝမ်းနည်းစရာ အခြေအနေများ ဤလောကတွင် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိခြင်းက တစ်စုံတစ်ရာသည် ဆိုးရွားစွာဖြစ်ပျက်လျက် ရှိကြောင်း ဖော်ညွှန်းသည်။ မိမိ ကိုယ်တိုင်ခံစားရသည်သာမက တစ်ပါးသူများလည်း ကြုံတွေ့ရသော ဒုက္ခဝေဒနာ နှင့် ပူပင်သောကများက လူမျိုး၊ အဆင့်အတန်း၊ ဘာသာ မရွေး၊ အကျင့် စရိုက်မရွေး ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း။ ယင်းသည် ရက်စက်သည်၊ ကြုံလျှင် ကြုံညလိုဖြစ်ပေါ်သည်။ ရည်ရွယ်ချက်ကင်းမဲ့သည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ထူးဆန်းစွာ ဖြစ်ပျက်ကြောင်း၊ ထိုသို့ဖြစ်လာသောအခါ အထိန်းအကွပ်မဲ့ ယုတ်ကြမ်းစွာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း ပြနေသည်။ မကောင်းသော အနိဋ္ဌာရုံများသည် ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်ရန် ကြိုးစားသူများအပေါ်သို့ သက်ရောက်သကဲ့သို့ မကောင်းမှုများ နှင့် ပျော်မွေ့ နေသောသူများကလည်း ကောင်းကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားနေရသည်။

ကျွန်တော့်အဖွားကင်ဆာရောဂါခံစားခဲ့ရပုံကို ကျွန်တော် မမေ့နိုင်။ အဖွား
ရောဂါရ၍ အဖိုးနှင့်အဖွားကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ပြောင်းလာကြသည်။ အမေက
သူနာပြုဖြစ်၍ အဖွားကို ကွယ်လွန်သွားသည် အထိ ကြည့်ရှုခဲ့ရသည်။ နာကျင်မှု
သက်သာစေမည့်ဆေးဝါးများတိုက်ကျွေးသည်။ အဖိုးကအဖွားရောဂါပျောက်၍
ပြန်ကျန်းမာလာရေးကို အလွန်အမင်း တောင့်တမျှော်လင့်သည်။ နောက်ဆုံး
အဖွားကွယ်လွန်သွားသည်။ ကောင်းကင်ဘုံဝင်စားခဲ့ပြီကို သိသော်လည်း
ယနေ့တိုင် နာကျင်ခံစားရဆဲပါ။ ကင်ဆာရောဂါကို ကျွန်တော် ယခုတိုင် မုန်းသည်။

ယဉ်တိုက်မှု၊ မွေးရာပါချို့ယွင်းမှု၊ မျိုးရိုးဗီဇကမောက်ကမဖြစ်ခြင်း၊
ကိုယ်ဝန်ပျက်ကျခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသောမိဘ၊ မျိုးရိုးလိုက်သောရောဂါခံစားရခြင်း၊
သားသမီးများ မလိမ္မာခြင်း၊ အပြင်းအထန် နာမကျန်းဖြစ်ခြင်း၊ ကုသ မရတော့
သည့် ရောဂါရခြင်း၊ ကြင်ဖော် (သို့) သားသမီး ဆုံးပါးခြင်း၊ ဆက်ဆံမှု ပျက်ပြား
ရခြင်း၊ သဘာဝဘေးဒဏ်များ ခံစားရခြင်း စသည်ဖြင့် အသီးသီးခံစားရသည်။
ကျွန်တော်သည် ထိုင်လျက် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ မိသားစု၊ လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက်
များ၊ အိမ်နီးချင်း၊ အသင်းတော်များ ခံစားရသည့် နာကျင်မှု အစုစုကို စဉ်းစား
စာရင်းပြုသည့်အခါ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် များပြားလွန်းလှ၍ စာရင်း
ပြု၍ မကုန် နိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်။ သူတို့ခံစားရတာ မတရားလိုက်ကံတာ
ဟု တွေးမိလိုက်တိုင်း ကျွန်တော် စိတ်ရှုပ်ထွေးရသည်။

ဤဖြစ်ရပ်မျိုး ချုပ်ငြိမ်းအောင် မည်သို့ပြုရအံ့နည်း။ ဖြစ်ရပ် အမှန်များ
ကို မငြင်းပယ်၊ ဘဝကို စိတ်ပျက်အားလျော့ ခြင်းမရှိဘဲ မည်သို့ အသက်ရှင်
နိုင်မည်နည်း။ ဤကမ္ဘာကြီး မည်သည့်အမှားအယွင်းမှ မဖြစ်အောင် ဘုရား
မဖန်ဆင်းနိုင်သလော။ ဘုရားသခင်သည် ဤလောကတွင် နေထိုင်လျက်ရှိ
သော လူသားများ မကောင်းမှု မပြုနိုင်အောင်၊ တစ်ပါးသူတို့ ထိခိုက်နစ်နာစေ
မည့် အပြုအမူများ မလုပ်အောင်၊ ခြင်များ၊ ပေါင်းမြက်များ၊ အနာရောဂါများ
ကင်းသည့် လောကကြီးကို ဘုရားရှင် မဖန်ဆင်းနိုင်သလော။ ဘုရားသခင်သည်
အရာခပ်သိမ်းကို တတ်နိုင်တော်မူသည်။ သို့သော် ကိုယ်တော် ထိုသို့ မပြုပြီ။

လူတို့အား လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် ဆုကျေးဇူးကို ဘုရားသခင်ပေး
တော်မူ၏။ လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ခွင့်ရှိခြင်းကြောင့် အမှားကို ရွေးချယ်မိ
မည့် အန္တရာယ်ရှိနေသည်။

လောကကြီး လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိသူ ဖြစ်သော်လည်း ရွေးချယ်မှု မှားလျှင် ဝေဒနာခံရမည်။ (သို့) မည်သည့်အခါမျှ မမှား။ မည်သည့်ဒုက္ခမှ မရှိသော်လည်း လောက၌ စက်ရုပ်သဖွယ်သာဖြစ်မည်။ ထိုနှစ်ဦးအနက် သင်မည်သူဖြစ်လိုသနည်း။ မည်သူက ဘုရား၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေမည်နည်း။ မည်သူက ဘုရားကို ချစ်မည်နည်း။

ဖက်လိုက်လျှင် ‘မင်းကိုချစ်တယ်’ ဟု အသံမြည်လာသည့် ဘက်ထရီ အရုပ်လေးများအဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘုရားရှင် ဖန်ဆင်းသင့်သည်။ သို့သော် ဘုရားရှင်၌ အခြားအကြံအစည်ရှိနေ၏။ မိမိ ဖန်ဆင်းရှင်ကို ပုန်ကန်ခြင်း ဟူသည့် မကြံစည်အပ်ရာအမှု ပြုမည်သူကို ဘုရားရှင်သည် အန္တရာယ်ရှိမှန်း သိလျက် စွန့်စားဖန်ဆင်းခဲ့သည်။

“ ကြောက်စရာကောင်းသော လူသား၏ အရည်အချင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည့် လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် ဟူသောဝင်ပေါက်မှ မကောင်းမှုဒုစရိုက်များနှင့် ဒုက္ခဝေဒနာများ ဤလောကတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည်ဟု သမ္မာကျမ်းစာမှ ဖော်ထုတ်သည်။”

— Philip Yancey

ဒေဒပ်ရဒီသုဘုံ၌ ဘာဖြစ်ခဲ့သနည်း။ သွေးဆောင်ဖျားယောင်းခြင်း ခံခဲ့ရပြီး မှားယွင်းစွာ ရွေးချယ်ခဲ့၍ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ရလဒ်ဆိုး အကျိုးဆက်က အာဒံနှင့် ဧဝတို့၏ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှု ပျက်စီးခဲ့သည်။

ကမ္ဘာဦးကျမ်းအခန်း ၂ နှင့် ၃ ၌ စာတန်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းဖြင့် အာဒံနှင့် ဧဝတို့ ဘုရားသခင်အား အဘယ်မျှလောက်ချစ်သည် မချစ်သည် ကို စစ်ဆေးခဲ့ကြောင်း အသေးစိတ်ဖော်ပြထားသည်။ ထိုစစ်ကြောမှုကို သူတို့ ကျရှုံးခဲ့သည်။ ထိုအရှုံးကို သမ္မာကျမ်းစာမှ အပြစ်တရားဟူ၍ ခေါ်သည်။ ဤ အပြစ်တရားသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ လူသားမျိုးဆက် တစ်စုပြီး တစ်စု နောက်သို့ ပျံ့နှံ့ဝင်ရောက်ကာ ကူးစက်သွားသည်။ မျိုးဆက်တိုင်းသည် အပြစ်တရား၏ အကျိုးဆက်ကို အမွေခံရ၍ အပြစ်ကျူးလွန်ရန် ဆန္ဒရှိနေတော့သည် (ရောမ ၁:၁၈-၃၂၊ ၅:၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈)။

ဤလောကသို့အပြစ်တရား ဝင်ရောက်လာသည်နှင့် လူသားများအပေါ် သို့ ဆိုးရွားသော အကျိုးဆက်များ ကျရောက်လာသည်။ ထိုမျှသာမက ထို အပြစ်တရားကြောင့် လူသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ချက်ချင်းစီရင်ခြင်း ကိုခံရပြီး ထိုအပြစ်ဒဏ်က အစဉ်မပြတ် သက်ရောက်တော့သည်။ ကမ္ဘာဦး ကျမ်းအခန်း ၃ တွင် လူတို့၏ခန္ဓာသေခြင်းနှင့် ဝိညာဉ်သေခြင်းဟူ၍ ဖြစ်လာ ခြင်း (:၃၊၁၉)၊ မွေးဖွားခြင်းဝေဒနာ ခံစားရခြင်း (:၁၆)၊ မြေကြီးသည် ကျိန် ခြင်းကို ခံရပြီး မြေပြင်တွင် ဆူးပင်ပေါင်းပင်များ ပေါက်ရောက်သဖြင့် လူ သည် ပင်ပန်းကြီးစွာအလုပ်လုပ်ရခြင်း (:၁၇၊၁၉)။ ဘုရားသခင်နှင့် နီးကပ် စွာ မိတ်သဟာယဖွဲ့ နိုင်ရန် အခွင့်ကောင်းရှိသည့် ဘုရားသခင် အထူးစီရင် ထားတော်မူသော ဥယျာဉ်တော်မှ အာဒံနှင့် ဧဝတို့ နှင်ထုတ်ခြင်းခံရခြင်း (:၂၃၊၂၄) စသည့် အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြထားသည်။

မွေ့သစ်ကျမ်းတွင် တမန်တော်ရှင်ပေါလုက ဤလောကတစ်နိုင်ငံလုံးသည် ယခုတိုင်အောင် တညီတညွတ်တည်း ညည်းတွား၍ ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာကိုခံရ လျက်ရှိရာ ထူးမြတ်သောလွှတ်ခြင်းချမ်းသာတည်းဟူသောဖောက်ပြန်ပျက်စီး ခြင်းအနှောင့်အဖွဲ့မှ ကယ်လွှတ်ခြင်း ချမ်းသာကို ဝင်စားရမည့် အချိန်အခါကို စောင့်စားမျှော်လင့်နေကြောင်း ရှင်းလင်းဖော်ပြထားသည် (ရောမ ၈:၁၉-၂၂)။

“ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝ သာယာပျော်ရွှင်ချိန်များ၌
ဘုရားသခင်သည် ဖြည်းညှင်းသောအသံဖြင့် မိန့်ကြားသည်။
မိမိ၏ဩတပအတွင်းစိတ်အားဖြင့် စကားပြောမူသည်။
နာကျင်ကြေကွဲချိန်၌ ဘုရားရှင်သည် ကျယ်လောင်စွာ
သတိပေးနှိုးဆော်ရသည်။ ပြောစကားများ နားမဝင်သော
ဤလောကကြီးအတွက် ဒုက္ခဝေဒနာသည် ကိုယ်တော်၏
အသံချဲ့စက်ပေတည်း” — C.S. Lewis

လူသားတို့သည် ဖန်ဆင်းရှင်အား မနာခံအာခံခြင်း၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါဘယ ထူပြောရသည်။ ဘေးဒုက္ခကြုံရသည်။ ယိုယွင်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသည်။ ၎င်းရလဒ်သည် မနာခံခြင်း လက္ခဏာများ ပင်ဖြစ်သည်။ ဝမ်းနည်းပူဆွေးလျက် ညည်းတွားကာ ဝေဒနာခံရခြင်းသည်

လူသား၏ပြဿနာဖြစ်ကြောင်း သတိပေးလာ၏။ အမှန်စင်စစ် ဒုက္ခဝေဒနာ ဆိုသည်မှာ ဤလောကကြီးသည် ဘုရားသခင်၏ အကြံအစည်တော်နှင့်အညီ ဖန်ဆင်းသည်အတိုင်း ဖြစ်မလာကြောင်း ထိတ်လန့်ခြောက်ခြားဖွယ်ကောင်း သည် သတင်းစကားပင်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဤလောကကြီးထဲသို့ အပြစ်တရားဝင်ရောက်လာခြင်းကြောင့် တိုက်ရိုက်ရလဒ်အကျိုးဆက်အနေဖြင့် ဒုက္ခဝေဒနာ တည်ရှိ ဖြစ်ပွားရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ယင်းသည် ပထမဆုံးနှင့် အခြေခံအကျဆုံး အဖြေပင်တည်း။ ဤ ကမ္ဘာလောကကြီးသည် ဝိညာဉ် ရေးရာရောဂါ ပျက်စီးနေကြောင်း နာကျင်မှု ဝေဒနာများက နှိုးဆော်တပ်လှန့် လျက် ရှိသည်။ ဤပျက်စီးနေသော လောက ကြီးတွင် ရှိနေခြင်းကြောင့် နောက်ဆက်တွဲအကျိုးသက်ရောက်မှုအနေဖြင့် ဒုက္ခဝေဒနာများ ကြုံတွေ့ ရခြင်းဖြစ်ပြီး မိမိ တိုက်ရိုက်ကျူးလွန်သော အမှား ကြောင့် မဟုတ် ဟူ၍ ဆိုနိုင်ပေသည်။

(ခ) ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော သတ္တဝါများ၌ တစ်စုံတစ်ခု မှားယွင်းနေသည်။

တစ်ပါးသူတို့ ပြုသော ရက်စက်သောလုပ်ရပ်များ ပစ်မှတ် (သို့မဟုတ်) စာတန်၏ ပုန်ကန်သော အင်အားစုများ၏ ပစ်မှတ်များက ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်သွား တတ်သည်။ ဒုစရိုက်၌ ကျဆင်းပျက်စီးခဲ့ပြီ ဖြစ်သည် လူသားနှင့် ဝိညာဉ်သား (ဘုရားသခင်အား ပုန်ကန်သော ကောင်းကင်တမန်) များသည် မိမိကိုယ်တိုင်နှင့် အခြားသူများ ထိခိုက်ပျက်စီးအောင် ဆုံးဖြတ်လုပ်ဆောင်တတ်ကြသည်။

ဒုက္ခဝေဒနာကို လူတို့ ဖန်တီးသည်။ လွတ်လပ်စွာ ပြုမူလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိ လူသား များအနေဖြင့် (အပြစ်တရား ကူးစက်ခံရသည် လူသားများအနေဖြင့်) ဘဝအသက် တာတွင် မကောင်းသောလမ်းကို ရွေးချယ်ကြသည်။ ရှေ့ဆက်၍လည်း အမှား များ ပြုမိကြဦးမည်ပင်။ ဤသို့မှားယွင်းသော ရွေးချယ်မှုများသည် တစ်ပါး သူများကိုလည်း ထိခိုက်စေတော့သည်။

သာဓကအားဖြင့် ဆိုရပါမူ ကာဏုနုသည် သူ့ညီအာဗေလအား သတ် ရန် ဆုံးဖြတ်သည် (က ၄:၇-၈)၊ လာမက်သည် သူ၏ရက်စက်မှုများအပေါ် ဝါကြွားခဲ့သည် (က ၄:၂၃-၂၄)၊ စာရဲသည် ဟာဂရအား နှိပ်စက်ကလူပြုခဲ့

သည် (က ၁၆:၁-၆)။ လာဗန်သည် သူ၏ တူဖြစ်သူ ယာကုပ်အား လိမ်လည် ခဲ့သည် (က ၂၉:၁၅-၃၀)။ ယောသပ်အား အစ်ကိုများက ကျွန်အဖြစ်ရောင်းခဲ့ သည် (က ၃၇:၁၂-၃၆)။ ပေါတိုဖ၏ ဇနီးသည် ယောသပ်အား မတရားစွပ်စွဲကာ အကျဉ်းကျစေသည် (က ၃၉)။ ကျွန်ခံနေရသော ယုဒအမျိုးသားများအား ဖာရော ဘုရင်သည် ရက်စက်စွာ ညှဉ်းပန်းခဲ့သည် (ထ ၁)။ ဟေရဒိမင်းသည် ယေရှုကို သတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးပမ်းရာ ဗက်လင်မြို့နှင့် အနီးဝန်းကျင်ရှိ ကလေးများကို အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်ခဲ့သည် (မ ၂:၁၆-၁၈)။

အခြားသူများ၏ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သော လုပ်ရပ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ နာကျင်ဝေဒနာခံရသည်။ ထိုသို့မဟုတ်ပါကလည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော် ကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်ခြင်းကြောင့် နှိပ်ကွပ်ပစ်ရန် ပစ်မှတ်ထားခံရခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို ခံယူထားသော သူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သောသူတို့ လက်ထဲတွင် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကို ခံခဲ့ကြရသည်။

တမန်တော်ရှင်ပေါလု၏ အသက်တာ မပြောင်းလဲမီက ခရစ်ယာန်ကို ဆန့်ကျင်သော ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ယုံကြည်သူ များကို ဒုက္ခသောကရောက်အောင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သူတို့ အား သေတွင်းသို့ ပို့ရန်ပင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည် (တ ၇:၅၄၊ ၈:၃)။ သို့သော်လည်း ရှင်ပေါလုသည် သခင်ယေရှုနှင့် အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ဆုံပြီးသည်နောက် နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းမှုအမျိုးမျိုးကို ရဲဝံ့စွာခံယူလျက် ဧဝံဂေလိသတင်းစကားကို ဟောကြား ခဲ့ပေသည် (၂ ကော ၄:၇-၁၂၊ ၆:၁-၁၀)။ ရှင် ပေါလုက သူခံစားရသော ဒုက္ခဆင်းရဲ ခြင်းသည် (သူ) ခရစ်တော်နှင့် ပိုတူရန် အထောက်အကူပြုကြောင်း ပြောဆို နိုင်ခဲ့သည် (ကော ၃:၁၀)။

ဒုက္ခဝေဒနာကို စာတန်နှင့် သူ၏ နောက်လိုက် မကောင်းဆိုးဝါးများက ဖန်တီးသည်။ လူကောင်းတစ်ယောက်သည် စာတန်၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မ ယုံနိုင်လောက်သော ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကို ခံစားရကြောင်း ယောဘ၏ အသက် တာက ထင်ရှားသော သာဓကတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်က ယောဘ၏ စည်းစိမ်၊ မိသားစုနှင့် ကျန်းမာရေးတို့ ထိခိုက်ပျက်စီးအောင် လုပ်ဆောင်ခွင့် ပေးခဲ့သည် (ယောဘ ၁၊ ၂)။ ဤအကြောင်းအရာကို ရေးသားရင်း ကျွန်တော်

တွန့်ဆုတ်မိပါသည်။ ကိုယ်တော်က သူ့အကြောင်းနှင့် သူ့ယောဘ၏ ဘဝကို ဖွတ်ဖွတ်ညက် ညက်ကြေအောင် စာတန်အား ပြုလုပ်ခွင့် ပေးခဲ့သည်။ ဖခင် တစ်ဦးသည် သူ့အိမ်နီးချင်းတို့အား သူ့သားသမီးများကို အနိုင်ကျင့် ရိုက်နှက် ခွင့်ပြုခဲ့ပြီး သားသမီးများ သူ့အပေါ် ဆက်၍ ချစ်မြဲ ချစ်၊ မချစ်ကို စောင့်ကြည့် သည့် ဖခင်နှယ် ဘုရားသခင်ကို နှိုင်းမိမည်။ သို့သော် ဘုရား၏ ဉာဏ်တော် နှင့် မေတ္တာတော်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကဲဖြတ်ခြင်းကို မပြုတန်ရာဟု ယောဘကြီး သဘောပေါက်သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ အကဲမဖြတ်အပ်ပါ။

စစ်ကြောခံရသည့် ယောဘ၏ အသက်တာက ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည် ကိုးစား ပုံအပ်ထိုက်ကြောင်း ရှင်သန်သောသက်သေဖြစ်သည်။ ယောဘကို စစ်ကြောခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိသော်လည်း ယောဘကြီး မသိခဲ့ ရှာပါ။ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်စေ ပျက်စီးယိုယွင်းသွားသည့်တိုင် မိမိ၏ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်မှုကို ထိန်းသိမ်းလျက် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည် နိုင်ကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်သည် ကိုးစားထိုက်သော ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ယောဘ ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။

“ဘုရားသခင်၏ လက်တော်မှ သုခချမ်းသာကို ခံယူသည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခဆင်းရဲကို မခံမယူရာသလော” (ယောဘဝတ္ထု ၂:၁၀)

ဘုရားသခင်၏ အကြံအစည်တော် မည်သို့ရှိသည်ကို နားမလည်သော် လည်း ကိုယ်တော်သည် သည်မတရားသော၊ ရက်စက်သော၊ နှိပ်စက်ခြင်း ကို နှစ်သက်သော၊ မိမိဘဝကို ပျက်စီးဆုံးရှုံးစေသော ဘုရားမဟုတ်ကြောင်း၊ ဘုရားရှင်ကို ယုံကြည်နိုင်သော အကြောင်းတရားများစွာကို အဆုံးတွင် ယောဘ နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့သည် (ယောဘ ၄၂)။

တမန်တော်ရှင်ပေါလုသည် ခန္ဓာပိုင်း၌ ပြဿနာကြုံတွေ့ခံစားရသော အခါ စာတန်၏ လုပ်ဆောင်ချက်ဟု မှတ်ယူကာ စာတန်၏ တမန်တည်းဟူသော ကိုယ့်စူးသောဆူးကို ပေးကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည် (၂ ကော ၁၂:၇)။ တမန်တော် ရှင်ပေါလုသည် ထိုပြဿနာမှ လွတ်မြောက် လို၍ ဆုတောင်းခဲ့သည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်သည် သူ့တောင်းဆိုမှုကို မပေးဘဲ အခက်အခဲသည် ကောင်းကျိုး

ဖြစ်ပေါ်ရန် အထောက်အကူ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ရှင်ပေါလုကို သိမြင်နားလည် စေသည်။ ထိုဆူးက တမန်တော်ရှင်ပေါလုကို နှိမ့်ချလျက် ကိုယ်တော်ရှင်အား မှီခိုစေပြီး ကျေးဇူးတော်ကို ထိတွေ့ခံစားနိုင်သော အနေအထားသို့ ပို့ဆောင် ခဲ့သည် (၂:၈-၁၀)။

ဖျားနာသော ဝေဒနာတို့သည် များသောအားဖြင့် စာတန်၏ တိုက်ရိုက် လုပ်ဆောင်မှုမဟုတ်သော်ငြားလည်း ခရစ်ဝင်ကျမ်းများတွင် စာတန်၏ လုပ်ရပ် များဟု မှတ်ယူနိုင်သော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ထိုဖြစ်ရပ် များထဲတွင် နတ်ဆိုးစွဲသော လူကန်းလူအ အကြောင်း (မ ၁၂:၂၂) နှင့် ဝက်ရူးနာ စွဲသော လူငယ်တစ်ယောက် အကြောင်း (မ ၁၇:၁၄-၁၈) တို့ ပါဝင်ပေသည်။

(ဂ) မိမိ၌လည်း တစ်ခုံတစ်ရာ မှားယွင်းနေသည်။

မကြာခဏဆိုသလိုပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်တာများတွင် တစ်ခုခု ချွတ်ချော်၍ ကမောက်ကမ ဖြစ်သွားပါက ချက်ခြင်းဆိုသလိုပင် မိမိတို့ ကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် အပြစ်ဒဏ် ပေးတော်မူ သည်ဟု ကောက်ချက်ချတတ်သည်။ ဤအချက်သည် မှန်ကန်သည်ဟူ၍ တစ်ထစ်ချ မဆိုနိုင်ပါ။ ပျက်စီးသောလူသားများနှင့် ပုန်ကန်သောသဘောရှိ သည့် စိတ်ဝိညာဉ်များရှိသည့် ယိုယွင်းသောကမ္ဘာလောကတွင် ကျွန်ုပ်တို့ က အသက်ရှင်နေထိုင်နေရသည်။ ထို့ကြောင့် ဘဝတွင် ဆင်းရဲဒုက္ခ ဝေဒနာ များ ခံကြရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယောဘသည် ဤသို့ဒုက္ခဝေဒနာခံစားနေရခြင်းသည် သူ့အသက်တာတွင် အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ယောဘ၏ မိတ်ဆွေများက မှားယွင်းစွာယူဆမိခဲ့ကြသည်။ သခင်ယေရှု၏ တမန်တော်များပင်လျင် မျက်စိကန်းသော လူတစ်ယောက်ကိုတွေ့သောအခါ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ သူ၏ ပင်ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်လော။ သို့မဟုတ် မိဘများ ကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်ကြောင့်လောဟူ၍ အံ့ဩကာ မှားယွင်းစွာ ကောက်ချက်ချခဲ့လေ သည် (ယော ၉:၁-၂)။ သို့သော် ထိုပြဿနာသည် သူ၏ပင်ကိုယ်အပြစ်နှင့် သော်လည်းကောင်း၊ သူ၏မိဘများ၏ အပြစ်များနှင့်သော်လည်းကောင်း မဆိုင်ဟု သခင်ယေရှုက ရှင်းပြခဲ့သည် (၂:၃)။

အထက်ပါအချက်များကိုသတိပြုဆင်ခြင်လျက် အချို့သော ဒုက္ခဝေဒနာများသည်အပြစ်တရား၏တိုက်ရိုက်အကျိုးဆက်များဖြစ်ကြောင်းနားလည်ရန်ခက်ခဲသည့် သမ္မာတရားကို ခံယူရပါမည်။ အချို့သော ဒုက္ခဝေဒနာများသည် ဘုရားသခင် ချစ်တော်မူသောသူများကို သွန်သင်ပဲ့ပြင်ခြင်း (သို့) ဖန်ဆင်းတော်မူသော လောကကြီး ဘုရားသခင်အား ပုန်ကန်သူများကို ဒဏ်ခတ်အရေးယူခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

ချစ်တော်မူသောသူကိုပဲ့ပြင်ခြင်း။ ။ သခင်ယေရှုကို မိမိ၏ကယ်တင်ပိုင်ရှင်ဖြစ် ယုံကြည်ကိုးစားပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများဖြစ်လေပြီ။ သားသမီးများကို လေ့ကျင့် သွန်သင်ပဲ့ပြင်ပျိုးထောင်ပေးသည့် ဖခမည်းတော်ဦးစီးသည့် အိမ်ထောင်၌ ကျွန်ုပ်တို့ပါဝင်နေ၏။ ထိုဖခင်သည် ပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းခြင်း၊ ရက်စက်စွာ ပြင်းထန်စွာ ရိုက်နှက်ခြင်း စသည့်အမှုတို့ ကျေနပ်ပျော်မွေ့သောဖခင်မဟုတ်ပါ။ ဟေဗြဲဩဝါဒစာအခန်း ၁၂ တွင်

ထိုမှတစ်ပါး၊ ငါ့သား ထာဝရဘုရား ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲ မနေနှင့်။ သင်၏အပြစ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသောအခါ စိတ်မပျက်နှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူသောသူကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ လက်ခံတော်မူသမျှသော သားတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏။ ... တစ်နည်းကား ကိုယ်ကာယနှင့်စပ်ဆိုင်သော အဘတို့ လက်ဖြင့် ငါတို့သည် ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောအခါ သူတို့ကို ရိုသေကြ၏။ ထိုမျှမက စိတ်ဝိညာဉ်တို့၏ အဘအလိုသို့လိုက်၍ အသက်ချမ်းသာကြမည်မဟုတ်လော... ကိုယ်တော်မူကား မိမိ သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီတော်ကို ငါတို့သည်ဆက်ဆံစေခြင်းငှာ ငါတို့အကျိုးကို ထောက်၍သာ ဆုံးမပေးတော်မူ၏ (ဟေဗြဲ ၁၂:၅-၆၊ ၉၊ ၁၀) ဟု ဖော်ပြထားပေသည်။

“ငါချစ်သမျှသူတို့၏ အပြစ်ကို ငါစစ်ဆေး၍ သူတို့ကို ဆုံးမတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ်နှိုးဆော်လော့။ နောင်တရလော့” (ဗျာ ၃:၁၉) ဟု လောဒိက်အသင်းတော်သို့ ယေရှု မိန့်ကြားပေ၏။

တင်းကျပ်သောဘုရား၏ မေတ္တာတော်ကိုလည်း ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသိပေ၏။ ဗာသရေဗနှင့် မှားယွင်းပြီး သူ့ခင်ပွန်းကို တိုက်ပွဲ၌ကျအောင် ကြံစည်ခဲ့သည်။ ပရောဖက် နာသန် ရောက်မလာမချင်း သူ နောင်တမရခဲ့ပါ။ ဆာ ၅၁ တွင်

ဒါဝိဒ် အပြစ်နှင့် ရုန်းကန်ရခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်မှုကို တောင်းခံခြင်းအကြောင်းများ ဖော်ပြထားသည်။ ဆာလံ ၃၂ တွင်မူ ဒါဝိဒ်က အပြစ်ကို ဖုံးကွယ်ခြင်းနှင့် ပြုမိသော ဒုစရိုက်အမှုကို မသိကျိုးကျွံပြုခြင်းအကြောင်း ရေးသားထားသည်။ “ငါသည် အပြစ်ကို မဖော်ပြဘဲနေစဉ်အခါ တစ်နေ့လုံး ညည်းတွားသော အားဖြင့် ငါ့အရိုးတို့သည် ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ နေ့ညဉ့်မပြတ် ကိုယ်တော်၏လက်သည် အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ လေး၍ အကျွန်ုပ်၏ ချွေးရည်သည် နွေကာလ၍ သွေ့ခြောက်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။” (ဆာ ၃၂:၃-၄)။

“ထိုမှတပါး၊ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရား ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲမနေနှင့်၊ သင်၏အပြစ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသောအခါ စိတ်မပျက်နှင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူသောသူကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ လက်ခံတော်မူသမျှသောသားတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏ဟု သူငယ်တို့ကို ဆိုသကဲ့သို့၊ သင်တို့ကိုပြောဆိုသော သြဝါဒစကားကို မေ့လျော့ကြသလော” (ဖေဗြဲသြဝါဒစာ ၁၂:၅-၆)။

၁ ကော ၁၁:၂၇-၃၂ တွင် သခင်ဘုရား၏ မုန့်နှင့် စပျစ်ရည်ကို အလေးမထားဘဲ ခံယူခြင်းသည် ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောအမှုကို ပေါ့တန်စွာ ပြုမူရာရောက်ပြီးဆုံးမခြင်းကို ခံရမည်ဟု ရှင်ပေါလုသတိပေးခဲ့သည်။ ထာဝရဘုရား၏ဆုံးမရခြင်း ရည်ရွယ်ချက်ရှိကြောင်း၊ “ငါတို့အား ဤသို့ ထာဝရဘုရားသခင်စီရင်တော်မူခြင်းမှာ ငါတို့အား လောကီသားတို့နှင့် အတူ အပြစ်ဒဏ်မခံရစေရန် ဆုံးမတော်မူခြင်းဖြစ်သည်” (:၃၂) (ခေတ်သုံး) ဟု ရှင်းပြထားပါသည်။

ချစ်တော်မူသောသူကို ဘုရားရှင်ဆုံးမခြင်းအကြောင်းနားလည်နိုင်ပါ၏။ ချစ်သောဖခင်၏ဆုံးမမှု၊ သူ့အပေါ် နာခံခြင်းစိတ် ပြန်လည် သစ်လွင်အောင် လုပ်ပေးခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့လည်း မျှော်လင့်မည်သာတည်း။

ဒဏ်ခတ်စီရင်ခြင်း ။ ။ မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို တဖွတ်တိုးပြုသည့် ခေါင်းမာသော မယုံကြည်သူများကိုလည်း ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ကယ်တင်ခြင်း ဆုကို လက်မခံလျှင် အနာဂတ်ကာလ တရားစီရင်ရာနေ့ရက်တွင် ဘုရားသခင်၏ အမျက်ဒေါသကိုသာ မျှော်လင့်စရာရှိလိမ့်မည်။ ဘုရားရှင်က

ယခုပင် ပြင်းထန်သောစီရင်ချက်ကို ခံစေဟုဆိုလျှင် ယခုပင်ခံရလိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်သည် ယိုယွင်းပျက်စီးလျက်ရှိနေသော လူ့လောကကို ကြီးမားသောရေဘေးနှင့်တွေ့ကြုံခဲ့စေသည် (က ၆)။ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကိုလည်း ဖျက်စီးလိုက်သည် (က ၁၈၊ ၁၉)။ ထိုမျှသာမက အဲဂုတ္တုပြည်သူ့ပြည်သားများအား ဘေးအန္တရာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ကြုံတွေ့စေခဲ့သည် (ထွ ၇-၁)။ ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလလူမျိုးတို့အား ဝင်စားစေလတံ့သောပြည်တွင် ရှိသည် လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံမှုအကုန်အစင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေသည် (တရား ၇:၁-၂)။ ဓမ္မသစ် ကာလတွင် မောက်မာခက်ထန်သော ဟေရဒိမင်းကို အသေဆိုးဖြင့် သေစေသည် (တ ၁၂:၁၉-၂၃)။ ထို့ပြင် အနာဂတ်တရားစီရင်ရာနေ့ရက်တွင် ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏မေတ္တာတော်နှင့် အုပ်စိုးခြင်းကို ငြင်းပယ်သောသူများကို တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူလိမ့်မည် (၂ ပေ ၂:၄-၉)။

မည်သို့ဆိုစေ ယခုမျက်မှောက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာပင် တရားမမျှတများဖြင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်။ ဘုရားသခင်သည် ဂုဏ်တော်အနန္တဖြင့် ပြည့်ဝလျက် စုံလင်သော တရားစီရင်ချိန်ကို ဆိုင်းငံ့ထားသည်။ ဆာလံဆရာအာသပ်မင်းကလည်း ဘဝ၏ထင်ရှားသော မတရားမှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရုန်းကန်နေရကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ မိုက်မဲသူများသည် မကောင်းမှုကိုကျူးလွန်လျက်နှင့် ကြီးပွားချမ်းသာလျက်ရှိနေပြီး ဖြောက်မတ်သောသူတို့ကား ဒုက္ခအခက်အခဲများ ကြုံတွေ့နေရသည် (ဆာ ၇၃)။ မိုက်မဲသောသူတို့သည် ချမ်းသာကြယ်ဝလျက်ရှိနေခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဆာလံဆရာက “ထိုအမှုကို နားလည်ရအောင် ဆင်ခြင်သောအခါ အလွန်ခက်သည်ဟုထင်ပါ၏။ နောက်မှ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ဝင်၍ သူတို့၏အဆုံးကို နားလည်ရပါ၏” (ဆာ ၇၃:၁၆-၁၇) ဟူ၍ ပြောဆိုခဲ့သည်။ စကြဝဠာကို အုပ်စိုးတော်မူသော အရှင်အကြောင်းကို ဆင်ခြင်လိုက်မှ အာသပ်မင်းသည် မှန်ကန်သော အမြင်ကို ရရှိပေသည်။ မိုက်မဲသောသူများသည် လူ့အသက်သတ်ခြင်းနှင့် မကောင်းမှုဟူသမျှတို့ကို ကျူးလွန်လျက်နှင့် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရသည်။ သူတို့လောကခံဒုက္ခမရှိခြင်းက တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်ပင်။ သို့သော် “ထာဝရဘုရားသည် ကတိတော်အရာမှာ နှေးတော်မမူ။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှ မပျက်စီးဘဲ ရှိသမျှတို့သည် နောင်တရစေခြင်းငှာ အလိုတော်ရှိ၍ ငါတို့ကိုသည်းခံတော်မူကြောင်း” (၂ ပေ ၃:၉)

သတိရရန် လိုအပ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားရခြင်းဟူသည် အခြားသော အရေးကြီးသည့် ပြဿနာရပ်ကို သတိပြုမိအောင် ဘုရားသခင်က တပ်လှန်နှိုးဆော်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း နားလည်ရသည်။ ခံစားရသည့် နာကျင်မှုဝေဒနာက ဤကမ္ဘာမြေ၊ လူသားထုတစ်ရပ်လုံး၊ သင်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့ တစ်စုံတစ်ရာမှားယွင်းနေကြောင်း နှိုးဆော်ဖော်ပြနေ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ပြဿနာ၏အဖြေကို သူထံပါးမှ ရှာရန် အားပေးနေကြောင်း ရှေ့ဆက်အခန်းတွင် လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။

**(၂) မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားရသနည်း၊
လျှန်ပုံတို့ကို လမ်းညွှန်လမ်းပြရန်ဖြစ်သည်။**

တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ဘုရားသခင်ကို ကျေခိုင်းပြီး ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ကြုံတွေ့လျှင် ထိုဒုက္ခဝေဒနာကိုသာ အပြစ်ဖို့ကြသည်။ သို့သော် ခံစားရသော ဒုက္ခဝေဒနာကြောင့် မိမိတို့၏ ဘဝ တစ်မျိုး တစ်ဖုံ ပြောင်းလဲကာ ဘဝကို ပိုမိုပီပြင်စေသည်သာမက ဘုရားသခင်နှင့် ပိုမိုနီးကပ်စွာ မိတ်သဟာယဖွဲ့ခွင့်ကို ဖြစ်စေသည်ဟု လူတို့ဆိုပြန်သည်။ ဒုက္ခကို ကျေးဇူးတင်ကြသည်။ အံ့ဖွယ်ပင်။

ဒုက္ခရောက်ရသည့်အခြေအနေချင်းတူညီပါလျက် လူတို့အပေါ် ထိုဒုက္ခ၏ သက်ရောက်မှုက အဘယ်ကြောင့် ထိုမျှလောက် ကွာနေရပါသနည်း။ အကြောင်းရင်းမှာ ဒုက္ခရောက်သည့် အဖြစ်နှင့်မဆိုင်၊ ဒုက္ခကို တုံ့ပြန်သည့် လူနှင့်သာဆိုင်ပေ၏။ ပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုတတ်သည့် နာမည်ကျော်ဆက်သွယ်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးက “ခရစ်ယာန်ဘာသာသည် ရှုံးနိမ့်သူတို့၏ ဘာသာ” ဟု လူသိရှင်ကြား ရှုတ်ချခဲ့သည်။ သို့ငြားလည်း သေသူပြောသည့်အတိုင်း အမြဲမဟုတ်ကြောင်း သူခံစားရသည်။ သူငယ်စဉ်က ခရစ်ယာန်မှုကြိုကျောင်း၌ တက်ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ ကျမ်းစာသင်တန်းများလည်း တက်ဖူးသည်။ အတင်းအကြပ် ဖိအားပေး အယူဝါဒ သွတ်သွင်းခံရ၍ သူက “ကျွန်တော်ထင်တယ်၊ ဂုဏ်ရှိစွာ ကြိမ်လောက် ကယ်တင်ခြင်းခံခဲ့ရတယ်” ဟူ၍ ပြောင်လှောင်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် သူ့ညီမလေး အပြင်းဖျားနာချိန်တွင် ရောဂါပျောက်ကင်းရန်

ဆုတောင်းခဲ့သော်လည်း ၅ နှစ်အကြာတွင် ကွယ်လွန်သွားသည်။ ထိုနာကျင်ဆုံးရှုံးမှုကြောင့် ဘဝအသက်တာနှင့် ဘုရားရှင်အပေါ် သူ့အမြင်များပြောင်းလဲသွားသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခွင့်ပြုသည့် ဘုရားအပေါ် ယုံမှားသံသယစိတ်ဝင်ကာ “ယုံကြည်ခြင်းကို စွန့်လိုက်တော့မယ်။ ယုံကြည်ခြင်း မရှိမှ ကျွန်တော် ခံစားရတာ သက်သာမှာ” ဟု ပြောခဲ့သည်။

“ငါ့ကျေးဇူးသည် သင်တို့အဘို့လောက်ပေ၏။ ငါ့တန်ခိုးသည် အားနည်းခြင်းအဖြစ်၌ စုံလင်တတ်ပေ၏” (၂ ကော ၁၂:၉)။

ဤသက်သေခံချက်နှင့် ဆက်နွယ်လျက် “ဘဝ၌ နာကျင်ခံစားရချိန်တွင် ဘုရားသခင် အဘယ်မှာရှိသနည်း” အမည်ရှိသော စာအုပ်တွင် Joni Earecksan Tada အမည်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏အကြောင်းကို စာရေးသူ Philip Yancey က ရေးသားခဲ့သည်။ သူမသည် ဒိုင်ဗင်အားကစားသမားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရကာ ကိုယ်တစ်ပိုင်းသေသွားသည်။ ဂျီနီ၏ စိတ်သဘောထားများ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ပြောင်းလဲပုံအကြောင်းကို Philip Yancey က ရေးသားထားသည်။ အစ၌ ဂျီနီသည် ဤအခြေအနေမျိုးနှင့် ချစ်မေတ္တာတော်အရှင် ဘုရားသခင်အား ပြန်လည်မိတ်သဟာယဖွဲ့ယုံကြည်ရန် မဖြစ်နိုင်ဟူ၍ မှတ်ယူခဲ့သည်။ ဂျီနီအတွက် အချိန် ၃ နှစ်တာမျှ ကြာမြင့်ခဲ့သည်။ ၃ နှစ်တာမျှ မျက်ရည်များ၊ သံသယများနှင့် ဂျီနီ နှုတ်လုံးခဲ့ရသည်။ စိတ်နှလုံးမကြော့ခိုင်မာမှုတို့ အရည်ပျော်ကာ ခါးသည်းစိတ်မှ ကိုးစားခြင်းသို့ ပြောင်းလဲသွားရန် သူမ၏ သူငယ်ချင်းရင်းချာဖြစ်သူ စင်ဒီက သူမကို အားပေးခဲ့သည်။ “ဂျီနီ မင်းတစ်ယောက်ထဲ ခံစားနေရတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်း ခံစားနေရတာကို သခင်ယေရှု သိပါတယ်။ သခင်ယေရှုကိုယ်တိုင်လည်း သံချက်ရာကြောင့် ခြေလက်သေခဲ့ရပါတယ်” ဟူ၍ပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုအားပေးစကားသည် ဂျီနီ၏ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူမ၏ နာကျင်မှုကို ခဏမေ့သွားကာ ဘုရားသခင်သည် သူမခံစားနေရသော ကိုယ်ခန္ဓာနာကျင်မှုကို သိရှိခံစားရမည်ကို သူတစ်ခါမမျှမတွေးခဲ့ဖူးပါ။ ယခုတွင် ထိုသို့ သိရှိ နားလည်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဝေဒနာများ ပေါ့ပါးသက်သာသွားရသည်။ ဤကား သူမ၏ ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး အကွေ့ပင်တည်း။

ဂျိုနီသည် ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရလဲ ဟူ၍ အငြင်းမပွားတော့ဘဲ ဘုရားရှင် အပေါ် တိုး၍ နက်ရှိုင်းစွာ အမှီပြုရန်၊ ဘဝကို ရေရှည်အမြင်ဖြင့် ရှုမြင်စိတ် ပိုင်းဖြတ်ခဲ့တော့သည်။

ဂျိုနီသည် ဘုရားသခင်နှင့် ရုန်းကန်နပန်းလုံးခဲ့သော်လည်း သူမသည် ဘုရားသခင်ကို ကျောမခိုင်းခဲ့ပါ။ သူ့ကြံ့တွေ့ရသော မတော်တဆထိခိုက်မှုကို “အသရေရှိသော အနှောင့်အယှက် (Glorious intruder)” ဟူ၍ပင် ခေါ်ဆိုခဲ့ တော့သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်မှာ သူ့ဘဝ၏ အကောင်းဆုံးဖြစ်ရပ်ဟူ၍ပင် ကြွေးကြော်ပြန်သည်။ ဘုရားသခင်သည် အဖြစ်အပျက်အားဖြင့် ဂျိုနီကို သူ့ ထံတော်သို့ တိုးဝင်စေပြီး သူ့ထံ အာရုံပြောင်းစေခဲ့သည်။

ဘုရားသခင်အား မှီခိုအားထားခြင်းဟူသည့် အပြုသဘော ဆောင်သည့် ရလဒ် ထွက်ပေါ်ကြောင်း နိယာမကို ကောရိန္ဒာအသင်းတော်သို့ ရေပေးသော ဩဝါဒစာတွင် တမန်တော်ရှင်ပေါလုက သွန်သင်ခဲ့ပါသည်။

ညီအစ်ကိုတို့ အာရှီပြည်၌ ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသော အသက် မလွတ်နိုင်ဟု ထင်ရ၍။ မခံနိုင်အောင် အတိုင်းထက် အလွန်လေးသော ဆင်းရဲခံ ရကြောင်းကို သင်တို့မသိဘဲ နေစေခြင်းငှာ ငါတို့အလိုမရှိ၊ ငါတို့သည် မိမိကိုယ်ကို အစဉ်မကိုးစားဘဲ သေသောသူတို့ကို ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားမည့်အကြောင်း သေစေဟု စီရင်ခြင်းကို ကိုယ်တိုင်ခံစားရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ (၂ ကော ၁:၈-၉)

အလားတူပင် တမန်တော်ရှင်ပေါလုက မိမိ ခံစားရသော ခန္ဓာပိုင်းဆိုင်ရာ ဒုက္ခအခက်အခဲများနှင့် ပတ်သက်၍ အထက်ပါသဘောအတိုင်း သုံးသပ် ခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်ရှင်က “ငါ့ကျေးဇူးသည် သင့်အဘို့လောက်ပေ၏။ ငါ့တန်ခိုးသည် အားနည်းခြင်းအဖြစ်၌ စုံလင်တတ်သည်” (၂ ကော ၁၂:၉) ဟု မိန့်တော်မူရာ ရှင်ပေါလုက “သို့ဖြစ်၍ ခရစ်တော်ကြောင့် ခံရသော အားနည်း ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ ကျပ်တည်းစွာသော ဒုက္ခဝေဒနာခံခြင်းတို့ကို ငါနှစ်သက်၏။ အကြောင်းမူကား ငါသည် အားနည်း သောအခါ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏” (:၁၀) ဟု သက်သေခံခဲ့ပေသည်။

ဒုက္ခဝေဒနာများအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပင်ကိုယ်အရည်အသွေးများသည်

မည်မျှအားနည်းကြောင်းကို ဖော်ပြပြီး မိမိ၏ဦးစားပေးမှု၊ တန်ဖိုးထားမှု၊ ရည်မှန်းချက်များ၊ အိပ်မက်များ၊ မိမိသာယာပျော်မွေ့သောအမှု၊ စစ်မှန်သော ခွန်အား၏အရင်းအမြစ်၊ လူလူချင်းဆက်ဆံရေး၊ ဘုရားသခင်နှင့်မိတ်သဟာယဖွဲ့ ဆက်ဆံမှုများတို့ကို ပြန်၍ ဆန်းစစ်သုံးသပ်မိအောင် စေ့ဆော်ပေးသည်။ ထိုသို့ မဆန်းစစ်၊ ဘုရားရှင်ထံ လှည့်မပြန်ပါက ကြုံရသောဒုက္ခဝေဒနာ များသည် လက်တွေ့ကျသော ဝိညာဉ်ရေးရာအဖြစ်မှန်များကို ပြန်လည် အာရုံပြုမိအောင် လမ်းညွှန်ပေးလိမ့်မည်။

ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားရခြင်းသည် ဘဝအသက်တာ၏ ဦးတည်ရာကို ပြန် သုံးသပ်ရန် တွန်းအားပေးသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မျက်မှောက် ကြုံတွေ့နေရ သော ပြဿနာများကိုသာ အာရုံပြုလျက် စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်းမှုကို ခံစားနေမည် လား။ သို့မဟုတ် ဘုရားသခင်၏ ရေရှည်အစီအမံကို သိမှတ်၍ မျှော်လင့်ချက် ထားရှိမည်လား၊ ဟူ၍ ရွေးချယ်ရန် လမ်းနှစ်သွယ်ရှိသည် (ရော ၅:၅၊ ၈:၁၈၊ ၂၈၊ ဟေဗြဲ ၁၁)။

ဘဝသည် ကြွယ်ဝချမ်းသာလျက်ရှိနေသည်ဖြစ်စေ၊ ပရမ်းပတာရှိနေသည် ဖြစ်စေ ဘုရားသခင်၏ ဉာဏ်တော်၊ တန်ခိုးတော်နှင့် ထိန်းချုပ်မှုအပေါ် အပြည့်အဝယုံကြည်လျက် စိတ်ချမှုရှိရန် အာမခံ အားပေးသော ကျမ်းချက် မှာ ဟေဗြဲ ၁၁ ဖြစ်သည်။ ရှေးဘိုးဘေးတို့သည် ဘုရားသခင်အပေါ် မျှော်လင့် ခြင်းထားရှိသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘုရားသခင် အပေါ် ယုံကြည်ကိုးစားရန် ခိုင်လုံသော အကြောင်းတရားများ ရှိပေသည်။

ဟေဗြဲ ၁၁ တွင် အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အကြောင်းကို ပြန် ပြောင်း သတိပေးထားသည်။ ကမ္ဘာကြီးကို ရေနှင့်စီရင်မည်ဟူသည် ဘုရား၏ စကား ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်အောင် နောဇ နှစ်ပေါင်း ၁၂၀ မျှ စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရသည် (က ၆:၃)။ အာဗြံဟံသည် ဘုရားကတိပြုထားသော သား မရမချင်း နှစ်ပေါင်း များစွာ ညည်းတွားခံစားခဲ့ရသည်။ ယောသပ် သည် ကျွန်ုပ်အဖြစ်ရောင်းစားခံရ ပြီးနောက် မတရားစွပ်စွဲခံရကာ ထောင်ကျသွားသည်။ လတ်တလော ဆိုးရွား ပုံပေါ်နေသည့် အမှုများအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် သူ့ဘဝ၌ အကြံအစည် တော်ကို ဖြစ်ပျက်စေခဲ့ကြောင်း အဆုံး၌ ယောသပ် သိမြင်ခဲ့သည်။ အဲဂုတ္တု ပြည်မှ လူမျိုးတော်ကို မထုတ်ဆောင်မီ မောရှေသည် အသက် ၈၀ အထိ

စောင့်စားခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် ယုံကြည်ခြင်းချို့တဲ့သည့် ထိုလူမျိုးကို ဦးဆောင် ရခြင်းက ပင်ပန်းလှသော ရုန်းကန်ရသည်အလုပ်ကြီးပင် (ထွက်မြောက်ရာကျမ်း တွင်ကြည့်ပါ)။

ထို့ပြင် ဘုရားသခင်အတွက် အသက်ရှင်ကြသောကြောင့် အောင်မြင်မှုကြီး များကို ရရှိခဲ့ကြသည့် ဂိဒေါင်၊ ရှုံဆုံ၊ ဒါဝိဒ်နှင့် ရှုမ္မေလတို့ အကြောင်းလည်း ပါသည်။ သို့သော် ဟေဗြဲ ၁၁ အလယ်လောက်တွင် မယုံကြည်နိုင်အောင် ဆိုးရွားသော ဒုက္ခဝေဒနာကို ရင်ဆိုင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်များအကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ဘုရားသခင်က အဘယ်ကြောင့် ပူဆွေးသောကကိုရောက်စေ ရသနည်းဟူ၍ ဘာမှမသိလိုက်ရဘဲ ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ ရသည်။ ဘုရားသခင်၏ ရေရှည်အကြံအစည်တော်အရ ခဲယဉ်းကြပ်တည်း သောကာလတွင် ယုံကြည်ခြင်း မြဲမြံမှုအတွက် ချီးမြှောက်ခြင်း ခံရလိမ့်မည် (၂ဇူ-၄၀)။

“ယုံကြည်ခြင်းသည် မျှော်လင့်သောအရာတို့ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြစ်၏။ မမြင်သေးသော အရာတို့ကို သိမှတ်စွဲလန်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။” (ဟေဗြဲသြဝါဒစာ ၁၁:၁)

နာကြည်းမှုဝေဒနာများက ဖြစ်ပျက်နေသော ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ များကို ကျော်၍ ရှုမြင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ကို တွန်းအားပေးသည်။ “ဤလောက၌ ကျွန်ုပ်တို့ဘာကြောင့် ရောက်ရှိနေသနည်း” “ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဝရည်ရွယ်ချက် မှာ အဘယ်နည်း” စသည့် နက်နဲသော မေးခွန်းများကို တွေးမိလာအောင် ဒုက္ခဆင်းရဲများက လှုံ့ဆော်ပေးသည်။ ဤမေးခွန်းများကို ဂရုတစိုက်ဆန်းစစ် ပြီး သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဘုရားသခင်ထံမှ အဖြေရှာပါက အသက်တာတွင် ခက်ခဲကြပ်တည်းမှုကိုခံနိုင်ရန်အတွက် တည်ငြိမ်မှုကို ရရှိပေမည်။ လူမှု သမိုင်းကြောင်းတစ်လျှောက်လုံး၌ အလုံးစုံကို ချုပ်ထိန်းပိုင်သည် ဘုရားရှင် သည် သူ့ဘုန်းအသရေ ထင်ရှားစေမည် အမှု၊ အဖြစ်အပျက်များအားလုံးကို စီမံခန့်ခွဲကြောင်း သိမှတ်ပါလျှင် အမှုခပ်သိမ်းကို ပိုမိုကောင်းမွန်သော အမြင် ဖြင့် မြင်နိုင်လိမ့်မည်။

“ငါတို့အား ပေါ်ထွန်းလတံ့သော ဘုန်းကို ထောက်သော် ယခု မျက်မှောက်

ကာလ၌ခံရသော ဆင်းရဲသောဒုက္ခကို ပမာဏမပြုထိုက် ဟူ၍ ငါသဘောရှိ၏” (ဧရာဝတီ:၁၈) ဟု တမန်တော်ရှင်ပေါလုရေးသားခဲ့သည်။ တမန်တော်ရှင်ပေါလုက ကျွန်ုပ်တို့၏ ဒုက္ခအခက်အခဲများမှ လွတ်မြောက်မှုအလင်းကို မြင်စေခြင်း မဟုတ်ပါ။ ယုံကြည်သူများသည် မျက်မှောက်ကာလဒုက္ခများကို ထာဝရအမြင်၊ ထာဝရအလင်းဖြင့် ရှုမြင်ရန် ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြဿနာများက အမှန်ကြီးလေးပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကို ချေမှုန်းလျက်ရှိသည့်တိုင် မယုံနိုင်လောက်အောင် ကြီးမြတ်သည့် ဘုန်းအသရေများက ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတို့ကို စောင့်ကြိုလျက်ရှိသည်။ ထိုဘုန်းအသရေများကို လေးလံသည့် ဘဝ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးအခြေအနေများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါလျှင် ယှဉ်မရနိုင်လောက်အောင် မှေးမှိန်သွားလိမ့်မည်။

နောက်ထပ်သာကေတစ်ရပ်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်ကြပါစို့။ ၎င်းကို အလွန်အရေးကြီးသောဖြစ်ရပ်ဟုလည်း ယူဆနိုင်သည်။ သခင်ယေရှုလက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ပေါ်တွင် ဆွဲထားခြင်းခံရသောနေ့ကို “မဟာသောကြာကြီးနေ့ (Good Friday)” ဟု သတ်မှတ်သည်။ ထိုနေ့တွင် သခင်ယေရှုပြင်းထန်စွာ ဝေဒနာခံစားရသည်။ ဘဝအမှောင်ကျလျက် တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်ဘိသို့ခံစားရသည်။ ဘုရားသခင်သည် ပျောက်ကွယ်ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေသည်။ ဒုစရိုက်သည် အောင်မြင်၍ မျှော်လင့်ခြင်းများ ပြုကွဲပျက်စီးပြီဟု ထင်မြင်စရာဖြစ်နေသည်။ သို့သော် တနင်္ဂနွေနေ့ရောက်သော် သခင်ယေရှုထမြောက်တော်မူခဲ့သည်။ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းကြောင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှ ဖြစ်ရပ်သည် သစ်ဆန်းသော အဓိပ္ပာယ်တစ်ရပ် ဖော်ဆောင်ခဲ့သည်။ အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပ်က “သောကြာကြီးနေ့” ကို ထူးခြားသောနေ့ ဖြစ်စေသည်။ ချေမှုန်း ခံရသောနေ့မှ အောင်မြင်သောနေ့ ဖြစ်လာသည်။

ရှေ့သို့မျှော်ကြည့်ပါ။ တနင်္ဂနွေနေ့၌ ထမြောက်ရှင်ပြန်သည့် သခင်ကို အစေခံခြင်းကြောင့် မှောင်မှိုက်နေသော “သောကြာနေ့များ” ကို ခံရပ်နိုင်ပြီး “ကောင်းပေသည်” ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ခံယူနိုင်လိမ့်မည်။

“ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင် မစတော်မူသောသူ၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မျှော်လင့်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်။ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်တကွ အရပ်ရပ်၌ ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏” ဆာ ၁၄၆:၅-၆။

သို့ဖြစ်၍ အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့လာပါက (အမှန်တကယ်လည်း ကြုံရမည် မှတ်ပါ) ဘုရားသခင်ထံတော်သို့လာရန်နှင့် အသက်တာကို ရေရှည်အမြင်ဖြင့် ရှုမြင်တတ်ရန် ဒုက္ခဝေဒနာများကို လမ်းညွှန်အဖြစ် ကိုယ်တော် အသုံးပြုတော် မူကြောင်း သတိရပါ။ သူ့အားကိုးစားရန်၊ သူ့ကို မျှော်လင့်ရန်နှင့် စောင့်စား ရန် ဘုရား ဖိတ်ခေါ်လျက် ရှိပေသည်။

**(၃) အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားစေရသနည်း၊
ကျွန်ုပ်တို့အား ပုံသွင်းဂုန်ဖြစ်သည်။**

‘အနာခံမှ အသာစံရသည်’ ဟူသည့် မြန်မာဆိုရိုးစကားရှိသည်။ ပင်ပန်း ဆင်းရဲခံခြင်းသည် တစ်ချိန်တွင် အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်စေကြောင်း ဆိုလိုပေ သည်။ အထူးသဖြင့် အားကစားလောကတွင် အပင်ပန်းခံ၊ ဒုက္ခ ခံခြင်းဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အောင်မြင်မှုကို ရရှိသည်ဟူသော ကျင့်စဉ်သည် အမှန်တရား ဖြစ်သည်။ ကျောင်းသားဘဝ အားကစား လိုက်စားစဉ်က အထက်ပါအမှန် တရားအားဖြင့် သင်ခန်းစာများစွာ ရခဲ့သည်။ ယခုလည်း နေ့စဉ် လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ရန် မိမိကိုယ်ကို စည်းကမ်း ကြပ်မတ်ရင်း ထိုအမှန်တရားကို ကျွန်တော် သင်ယူနေဆဲဖြစ်သည်။ များသောအားဖြင့် ကျွန်တော် လေ့ကျင့်ခန်းလုပ် ရန်မေ့သည်။ ဖိအားပေး လုပ်ရခြင်းကို မနှစ်မြို့။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ညှာသည်။ သို့ငြားလည်း အဘယ်ကြောင့် လေ့ကျင့်ခန်းယူရသနည်း။ အနာခံရကျိုးနပ် ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သွေးဖိအားကျသည်။ သွေးခုန်နှုန်းပုံမှန်ဖြစ်သည်။ ဗိုက် မရွံ့လာ။ နေထိုင်ရသည်မှာ နိုးကြားရွှင်လန်းကျန်းမာခြင်းကြောင့်တည်း။

ကိုယ့်ဆန္ဒကို ငြင်းပယ်လေ့ကျင့်ခန်းယူခြင်းဖြင့် အကျိုးရလဒ်ကောင်းများ သိသိသာသာတွေ့မြင်နိုင်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ မရွေးချယ်ဘဲ ရောက်လာ သော နေထိုင်မကောင်းခြင်း၊ ရောဂါစွဲကပ်ခြင်း၊ မတော်တဆ ဘေးအန္တရာယ်

ကြုံတွေ့ခြင်း၊ ပူပင်သောကဖြစ်ခြင်းတို့အား မည်သို့ ခံယူရမည်နည်း။ ၎င်းတို့မှ မည်သည့် အကျိုးတရားရရှိမည်နည်း။ ခံရသောဝေဒနာနှင့် ရရှိသောအကျိုးတရားက အမှန် ထိုက်တန်ပါမည်လား။

ရော့ ၅:၃-၄ တွင် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ အဆိုပြုချက် တစ်ရပ်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြည့်ကြပါစို့။ တမန်တော် ရှင်ပေါလုက “ထိုမျှမက ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ခံ၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည် သည်းခံခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။ သည်းခံခြင်းသည်လည်း သက်သေထင်ရှားခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။ သက်သေထင်ရှားခြင်းသည်လည်း မျှော်လင့်ခြင်းကို ပြုစုတတ်၏” ဟူ၍ ရေးသားခဲ့သည်။

ဒုက္ခဝေဒနာခံစားရခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးကို တမန်တော် ရှင်ပေါလုက “ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းကိုခံ၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရကြ၏” ဟူ၍ အစချီ ထားသည်။ ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းဝေဒနာ ခံစားရခြင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းရမည်ဟူ၍ အဘယ်ကြောင့် ရှင်ပေါလု ပြောရသနည်း။ ဒုက္ခစုံစမ်း ခြင်းများအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်နှင့် သူ၏ဘုန်းတော် ထင်ရှားစေပြီးအတွက် ဘုရားသခင် ပြုနိုင်သည့်အရာ၊ ပြုပေးမည့်အမှုများ၌ ဝမ်းမြောက်ရန် ဆိုလို ပါသည်။ တမန်တော်ရှင်ပေါလု၏ အဆိုပြုချက်က လတ်တလော ဒုက္ခဝေဒနာ ကြုံရခြင်းထက် နောက်ဆုံးတွင် ရရှိမည့် အကျိုး၌ ခံစားပျော်မွေ့ရန် တွန်းအား ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ သေခြင်း၊ အနာရောဂါဝေဒနာ၊ ချိုတဲ့မှု၊ ငွေကြေးပြဿနာ စသည့် အနိဋ္ဌာရုံတို့ကို စွဲလန်းရမည်သဘော မဟုတ်ပါ။ ထိုအနိဋ္ဌာရုံများသည် အပြစ်၏ကျိန်ခြင်းအကျိုးဆက်ကြောင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသွားသည်လောက ကြီး၏ ဆိုးဝါးသော အမှတ်သညာများပေတည်း။

တမန်တော်ယာကုပ်ကလည်း ဒုက္ခအခက်အခဲများ၏ရလဒ်၊ နောက်ရရှိမည့် အကျိုးတရားအတွက် မည်သို့ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြောင်း နည်းလမ်းပေးခဲ့သည်။ “ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းအရာသည် သည်းခံခြင်းကို ပွားစေတတ်သည်ဟု သိမှတ်လျက်၊ အထူးထူးအပြားပြား စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း သက်သက်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ကြလော့။ သင်တို့သည် အလျှင်းမချို့တဲ့ဘဲ စေ့စပ် စုံလင်မည်အကြောင်း သည်းခံခြင်းစိတ်သည် အကုန်အစင် ပြုပြင်ပါစေ” (ယာ ၁:၂-၄)။

အထက်ပါကျမ်းပိုဒ် နှစ်ပိုဒ်၏ အမှန်တရားများကို ပေါင်းစပ်သော် ခွဲဖြင့် သည်းခံနိုင်ခြင်း၊ အကျင့်စရိုက် ရင့်ကျက်လာခြင်း၊ မျှော်လင့်ချက် မပျောက်ခြင်းစသည့် ချီးကျူးဖွယ်ဖြစ်သော ဒုက္ခဝေဒနာ၏ ရလဒ်ကောင်း များကို တွေ့ရသည်။ ဤသို့အားဖြင့် ယုံကြည်ခြင်း ကြီးရင့်အောင်၊ ဘုရား သခင် တိုး၍လျော်မှုအောင်နှင့် ခရစ်တော်နှင့် ပို၍တူလာအောင် စသည့် ထူးမြတ်သည့် အရည်အချင်းများကို ဘုရားသခင်သည် ဘဝ၏ အခက်အခဲ များအားဖြင့် ပုံသွင်းဖြစ်ပေါ်စေတော့သည်။

သင်တို့သည် အလျှင်းမချို့တဲ့ဘဲ၊ စေ့စပ်စုံလင်မည်အကြောင်း သည်းခံခြင်းစိတ်သည် အကုန်အစင် ပြုပြင်ပါစေ။
ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာ ၁:၄

ခရစ်တော်ကို မိမိ၏ကယ်တင်ပိုင်ရှင်အဖြစ် ယုံကြည်ကိုးစား လာသည် တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရုတ်ချည်းဆိုသလို စုံလင်သူများဖြစ်လာသည်မဟုတ်။ သခင်က ကျွန်ုပ်တို့ကို အပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်စေပြီး ကောင်းကင် နိုင်ငံတော်သို့ သွားသည့်လမ်း၌ ကျွန်ုပ်တို့ကို နေရာချ တည်ရှိစေသည်။ ဤ ဘုရားသခင်အကြောင်းနှင့် ဘုရားရှင် စိတ်တော်နှင့် တွေ့အောင် မည်ကဲ့သို့ ကျင့်ဆောင်ရမည်ကို တိုးဆည်းပူး သင်ယူကာ မိမိ၏စရိုက်သဘောများ တိုးတက်လာအောင် ရှာကြံရမည့် ဘဝအချိန် စတင်လေပြီ။ လေးနက်သော ဘဝအသက်တာ၏ အကြောင်းခြင်းရာများကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရန်၊ ဒုက္ခဝေဒနာ များက တွန်းအားပေး လျက်ရှိသည်။ ဤသို့အား ကျွန်ုပ်တို့သည် ခိုင်ခံ့လျက် ရင့်ကျက်ကြီးထွားလာပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်တာများကို ပုံသွင်းသည့်ဖြစ်စဉ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ Dr. M. R. De Han က Broken Things ဟူသည့် စာအုပ်တွင် အောက်ပါ အတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်ကြားသိနာယူလိုက်ရသော အကောင်းဆုံး ဒေသနာများသည် တရားပလ္လင်များမှကြားနာရခြင်းမဟုတ်ဘဲ အိမ်ရာထက်တွင် ဝေဒနာခံစား နေရသော လူမမာများထံမှ နာယူရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏

အကြီးကျယ်ဆုံး၊ အလေးနက်ဆုံးသော သမ္မာတရားကို မွေ့ကျောင်းမှ ပို့ချလိုက်သော ပညာအရည်အချင်း ရှိသူများက ပြင်ဆင်လေ့လာ၍ ဖော်ထုတ်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ နှိမ်ချသော စိတ်နှလုံးပိုင်ရှင်၊ ဒုက္ခဝေဒနာများကို ခံစားဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသူများက ဆင်းရဲခြင်းအတွေ့အကြုံအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသော အရာ၊ ဘုရား၏ သဘောတော်ကို သိရှိသဘောပေါက်ပြီး ဖွင့်ပြဖော်ထုတ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ဆုံတွေ့ခဲ့သည့် အားရရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကြသူတို့အနက် အချို့မှလွဲ၍ အများစုမှာ ဘဝခရီး မသာယာ၊ နာကျင်မှု ဝေဒနာနှင့် ဒုက္ခ ခံစားရသူများဖြစ်သည်။ ဘဝခရီးချောမွေ့သူများက ကျေးဇူးသိတတ်ဆုံး၊ ချီးမွမ်းတတ်ဆုံးသူ မဟုတ်ဘဲ၊ အခြေအနေအမျိုးမျိုးကြောင့် အိမ်တွင်း၌ ဘဝဆုံးရသူများ၊ အိပ်ယာထက်၌ ဝေဒနာခံရသူများက ဘုရားကို အမှီပြုကိုးစားတတ်လာပြီး ကျေးဇူးသိတတ်ချီးမွမ်းတတ်ဆုံးသူများဖြစ်နေ၏။ ကျွန်တော်လေ့လာတွေ့သမျှကျန်းမာရေးဒေါင်ဒေါင်မြည်သူများက ညည်းတွားမြည်တမ်းကြသည်။ ညည်းတွားစိတ်ပျက်စရာအကြောင်း မရှိသလောက်အခြေအနေနှင့် လူများကလည်း ပြစ်တင်ညည်းတွားကြသည်။ ဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူ၊ ကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးကို အကြိမ်ကြိမ်အားရရွှင်လန်းစေသူတို့မှာကား ဖျားနာခြင်းကုတင်ထက်မှ တရားရေအေး ဝေမျှကာ အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းချီးကျေးဇူးများကို သိမှတ်ချီးမွမ်းလျက် အားရဝမ်းမြောက်ကျေနပ်ဆုံးသူများ ဖြစ်နေတော့သည်။

အခက်အခဲအကျပ်အတည်းနှင့် ပြည့်သော ဘဝအသက်တာကို သင်မည်သို့ တုံ့ပြန်ရင်ဆိုင်မည်နည်း။ ထိုအခြေအနေများကြောင့် သင်နာကျည်းခံစားနေရပါသလား။ သို့တည်းမဟုတ် ပိုကောင်းမွန်တိုးတက်လာပါသလား။ သင့် ယုံကြည်ခြင်း ပို၍တိုးလာပါသလား။ သို့တည်း မဟုတ် ဘုရားသခင်ကို ကျောခိုင်းသွားပါသလား။ သင်ကျင့်ကြံပြုမူမှုသည် ခရစ်တော် နှင့် ပိုတူလာပါသလား။ ထိုအခြေအနေများအားဖြင့် ဘုရားသားတော်၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အညီ ပြောင်းလဲရန် ပုံသွင်းပြုပြင်ခွင့် ပေးပါသလား။

အရာဆံ့သိမ်းတို့သည် မည်သို့သော အားဖြင့် အကျိုးတရားကို တညီတညွတ်တည်း ပြုစုကြသနည်း။ “ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတည်း ဟူသော ကြံစည်

တော်မူခြင်းအတိုင်း ခေါ်တော်မူသော သူတို့အကျိုးကို ခပ်သိမ်းသောအရာ တို့သည် တညီတညွတ်တည်း ပြုစုကြသည်ကို ငါတို့ သိကြ၏” (ရော ၈:၂၈) ဟူသောကျမ်းပိုဒ်ကို နာကျင်မှုနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲခံစားနေရသော အချိန်ကာလ အတွင်း ခွန်အားယူကြသည်။

မကြာခဏဆိုသလို ဤကျမ်းပိုဒ်ကို တစ်လွဲအဓိပ္ပာယ်ကောက် တတ်ကြ သည်။ သို့သော် ယင်းကျမ်းပိုဒ်မှ အမှန်တရားသည် ကြီးမားသော နှစ်သိမ့် မှုကို ပေးလေသည်။

ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သည်အရေးများ လုပ်ဆောင် နေသည်ကို ရောမအခန်းကြီး ၈ အလေးထားဖော်ပြထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အတွင်း၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျက် ရှိသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဝိညာဉ်အသက်ကို ပေးတော်မူသည် (၂၉)။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများဖြစ်ကြောင်း အာမခံသည် (၁၆)။ အားနည်း ချိန်များတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဆုတောင်းနိုင်အောင် အားပေးမစသည် (၂၆-၂၇)။ ဆက်လက်၍ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ရွေးနုတ်ကယ်တင်ခြင်း အကြံအစည် ကို အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင် နေသော မြင်ကွင်းကျယ်ကြီးထဲ၌ ကျွန်ုပ် တို့ ခံစားရသော ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းများသည် အပါအဝင်ဖြစ်သည် (၁၈-၂၆)။ ဘုရားသခင်သည် သူ ပြီးမြောက်စေလိုသော အမှုဟူသမျှကို ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်သည်။ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မည်သည့် အရာ မျှ တားဆီးမရ။ အဘယ်နိမ့်တအရာကမျှ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို မကွာစေနိုင်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ထားရှိသည့် ကိုယ်တော် မေတ္တာတော်ကို စိတ်ချစရာ အာမခံထားသည် (၂၈-၃၉)။

ဤရောမအခန်းကြီး ၈ ပါအကြောင်းအရာများကို သေသေချာချာ ဆန်းစစ် လိုက်ပါက အငယ် ၂၈ ၌ ဘုရားသခင်သည် သားတော်အား ကယ်တင်ပိုင်ရှင် အဖြစ်ယုံကြည်ကိုးစားသောသူများကိုယ်စားအလုပ်လုပ်တော်မူလျက်ရှိကြောင်း အပြည့်အဝအာမခံထားသည်။ အသက်တာတွင် ဖြစ်ပျက်သမျှသော ဖြစ်ရပ် အကြောင်းကို နားလည်မည်။ စုံစမ်းစစ်ကြောခြင်းကာလ လွန်မြောက်လျှင် ဤဘဝတွင်ပင် ကောင်း သောအရာများဖြင့် ကျေးဇူးတော်ခံစားရမည်ဟု ဤ ကျမ်းချက်က ကတိကဝတ်ပြုခြင်း မဟုတ်ပါ။ အမှန်မှာမူ ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝ

များတွင် ဘုရားသခင်သည် သူ၏ကောင်းမြတ်တော်မူသော အကြံအစည်တော်ကို အကောင်ထည်ဖော်နေကြောင်း စိတ်ချရန် အားပေးလျက်ရှိပြီး၊ ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေရေး ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေများကို အလိုတော်နှင့်အညီ ပုံသွင်းဖြစ်ပျက်စေခြင်းသာဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာ Ron Lee Davis က သူ၏ “Becoming a Whole Person in a Broken World” အမည်ရှိ စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်းရေးသားထားသည်။ “ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ သဘောကျသည့် ပုံစံအတိုင်း အခြေအနေများကို ဖြစ်ပျက်စေမည်မဟုတ်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ပျက်အားလျော့ရမှုများနှင့် ဘေးဒုက္ခရောက်ရမှုများကို ထာဝရအကြံအစည်တော်နှင့်အညီ အသုံးချလိမ့်မည်။ ပုံဖော်လိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်ပျက်ကြုံတွေ့ရသော မကောင်းမှုဖြစ်ရပ်များကို ဘုရားသခင်၏ ကောင်းမြတ်ခြင်းအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲနိုင်သည်။ ဤကား သတင်းကောင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ “ဘုရားခင်ကို ချစ်လျှင် မိမိ၏အသက်တာကို ဘုရား၏အလိုတော် အကြံအစည်တော်ပြီးမြောက်ရေး၊ နိုင်ငံတော်ကျယ်ပြန့်ရေးအတွက် အသုံးခံနိုင်ကြောင်း ရောမ ၈:၂၈ သည် ဘုရား၏ အာမခံချက်ပင်” ဖြစ်သည်။

သို့သော် “အသက်တာ ပရမ်းပတာဖြစ်နေချိန်၌ ဘုရားသခင် မည်သို့ ထိန်းချုပ်သနည်း။” ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းတော်ထင်ရှားရန်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကောင်းကျိုးအတွက် အရာခပ်သိမ်းကို မည်သို့ တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်စေမည်နည်းဟု မေးစရာ ရှိသည်။ ဤမေးခွန်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စာရေးသူ Warren Wiersbe ရေးသားသော Why Us? အမည်ရှိစာအုပ်တွင် “ဘုရားသခင်သည် အဖြစ်အပျက်တစ်ရပ်၌ ဝင်ရောက်တားဆီးလိုက်၊ ကာကွယ်လိုက်ဖြင့် သူ၏ အုပ်စိုးထိန်းချုပ်မှုကို သက်သေမထူ။ သို့သော်လည်း ထိုအဖြစ်အပျက်အမှုအရေးကို ချုပ်ကိုင်ထားခြင်း (သို့) ပယ်ဖျက်လိုက်ခြင်းဖြင့် သက်သေထူ၏။ ထို့ကြောင့် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာများပင်လျှင် အဆုံး၌ ဘုရားသခင်၏ ရည်ရွယ်ချက်အကြံအစည်ကို “ဖြစ်မြောက်ပြီးစီးစေသည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

စကြဝဠာအုပ်စိုးမှုအရှင်ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ဘုရားသခင်သည် အသက်တာရင့်ကျက်စေရေး၊ ခရစ်တော်နှင့် သဏ္ဍာန်တူစေရေး၊ ထာဝရ

အကြံအစည်တော် တိုး၍ထမြောက်ဈေး အသက်တာကို အသုံးပြု ပုံသွင်း
လေသည်။ ရည်ရွယ်ချက်များကို ပြီးစီးအောင်မြင် စေရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ပါး
သူကို မစရန်။ ထိုနည်းတူစွာပင် အခြားသောသူများကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ကို
အပြန်အလှန် ကူညီရန် ဘုရားသခင် အလိုရှိတော်မူသည်။ ဤကား ရှေ့ဆက်
လေ့လာမည့် အကြောင်းအရာ သင်ခန်းစာပေတည်း။

**(၄) အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာခံစေသနည်း။
လွန်ပုံထို့ ညီညွတ်စေရန်ဖြစ်သည်။**

နာကျင်ခြင်းနှင့်ဝေဒနာခံစားခြင်းတို့ထူးခြားသည့်အရည်အသွေး တစ်ရပ်
ရှိ နေပုံရသည်။ ယင်းမှာ ဒုက္ခဝေဒနာခံစား ရချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ဦးနှင့်
တစ်ဦး အချင်းချင်းကို လိုအပ်ကြောင်း ပြသသည့် ထူးခြားချက်ဖြစ်သည်။
ဘဝ၏ ရုန်းကန်မှုများက ကျွန်ုပ်တို့ မည်မျှ အားနည်းကြောင်း သတိပေး
နေ၏။ မိမိ၏ ခွန်အားယုတ်လျော့လျက်ရှိစဉ် အခြားသူများ၏ အားနည်းမှု
ပင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ထောက်ပံ့မစမူ ဖြစ်နေတတ်သည်။

အသင်းတော်မှဆုံနေကျမိတ်ဆွေများနှင့်အတူဆုတောင်းပြီးမိတ်သဟာယ
ဖွဲ့သည့် အဖွဲ့ငယ်၌ တွေ့ဆုံကြတိုင်း အထက်ပါ အမှန်တရားသည် လက်တွေ့
တွင်မှန်ကန်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သိရှိရသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပုံမှန်မိတ်သဟာယဖွဲ့ကြ
တိုင်းတစ်ဦးချင်းကြုံတွေ့ခံစားနေရသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဒုက္ခအခက်အခဲများကို
ဝေငှကူညီဖြေရှင်းကြရသည်။ သားသမီးများဖျားနာခြင်း၊ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်
ခြင်း၊ လုပ်ငန်းခွင့် တင်းမာမှု ရှိခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ပျက်ကျခြင်း၊ မိသားစုအတွင်း
မှန်းတီးမှုများ ပေါ်ပေါက်ခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း၊ နေ့စဉ်နှင့်အမျှခံစားရသော
ဖိအားပေးမှုများ၊ မိသားစုတစ်ဦးဦး၏ ကယ်တင်ခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန်
ခက်နေသည့် ကိစ္စပေါ်ခြင်း၊ ရပ်ကွက်တွင်း ရာဇဝတ်မှုဖြစ်ပွားခြင်း၊ အပြစ်
ဒုစရိုက်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်လှန်နေရခြင်းစသည်ဖြင့် ပြဿနာပေါင်းသောင်း
ခြောက်ထောင်ပင်၊ ထိုမိတ်သဟာရ အစီအစဉ်အပြီးတွင် အချင်းချင်းကို
အားပေး မစရ၍ အကြိမ်ကြိမ်ပင် ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းမိသည်။
ဤသို့ဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးပိုမိုနီးစပ်ရင်းနှီးလာပြီး ဘဝ၏ ရုန်းကန်မှုများ
ကို အတူတကွ ဖြေရှင်းရင်ဆိုင်ကြရင်း ခွန်အားတိုးခိုင်ခံ့လာသည်။

ဤကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံများကို သမ္မာကျမ်းရှုထောင့်မှ ဆင်ခြင်သော် အဓိကကျသော အမှန်တရားနှစ်ရပ်ကို သတိရစေတော့သည်။

(က) ဒုက္ခဝေဒနာခံစားခြင်းဖြင့်၊ အခြားယုံကြည်သူများကို မိမိလိုအပ်ကြောင်း သိရသည်။

(ခ) ခရစ်တော်ကို စိတ်နှလုံးတွင်း အုပ်စိုးရှင်သန်ခွင့်ပေးပြီး တစ်ပါးသူ များ၏ လိုအပ်ချက်များဖြည့်ဆည်းပံ့ပိုးပေးရန်လိုကြောင်း ဒုက္ခဝေဒနာများအားဖြင့် နားလည်ရသည်။

ဒုက္ခအခက်အခဲများအားဖြင့် ခရစ်တော်၌ ယုံကြည်သူချင်းတို့ကို စုစည်း ညီညွတ်စေသော ဘုရားသခင်၏နည်းလမ်းများကို လေ့လာ ကြည့်ကြစို့။

(က) ဒုက္ခဝေဒနာခံစားခြင်းဖြင့် အခြားယုံကြည်သူများကို မိမိ လိုအပ်ကြောင်း သိရသည်။ ယုံကြည်သူတို့သည် ခရစ်တော်၌ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ညီညွတ်မှုကိုဖော်ဆောင်ရန် တမန်တော်ရှင်ပေါလုက လူ့ခန္ဓာကိုယ်နှင့် တင်စား၍ သြဝါဒပေးခဲ့ ပေသည်(၁ကော ၁၂)။ ကောင်းမွန်လျှောက်ပတ်စွာ လှုပ်ရှားလုပ်ဆောင်နိုင်ရန်၊ အချင်းချင်းကို ကူညီရန် လိုအပ်ကြောင်း “သို့ ဖြစ်၍၊ အင်္ဂါတစ်ခုတည်း ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရလျှင် အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည် အတူ ခံရကြ၏။ အင်္ဂါတစ်ခုတည်း ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရလျှင် ၊ အင်္ဂါအပေါင်း တို့သည် အတူဝမ်းမြောက်ကြ၏။ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ဖြစ် ကြ၏။ အသီးသီးအင်္ဂါတော်ဖြစ်ကြ၏” (:၂၆၊ ၂၇) ဟူ၍ ရှင်းပြခဲ့သည်။

ဖေဖော်ဝါရီလအသင်းတော်သို့ ရေးပေးလိုက်သော သြဝါဒစာတွင် တမန်တော် ရှင်ပေါလုက ခရစ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ -

“ခရစ်တော်တည်းဟူသော ထိုဦးခေါင်း၊ အဆစ်အပိုင်းများတို့သည် အားဖြည့် သဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးသည် စေ့စပ်ထုံးဖြဲ့လျက်၊ အသီးသီးအင်္ဂါများ ကိုယ်ဝန် ကိုယ်တာအတိုင်း ပြုပြင်သည်နှင့်အညီ၊ မိမိကိုယ်ကို မေတ္တာ တည်ဆောက် ခြင်းငှာ ကြီးပွားစေတတ်၏” (ဖေဖော် ၄:၁၆) ဟူ၍ ရေးသားတိုက်တွန်းခဲ့သည်။

အခြားသောယုံကြည်သူများ၏ပံ့ပိုးမစမှုကို ခံစားရကြောင်း စတင် သိမှတ်လာစဉ် ဒုက္ခအခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်တိုက်လှန်ရသော်၊ ၎င်းတို့ထံ လက်ကမ်းလိုက်ပါက မည်မျှ အကျိုးရှိလိမ့်မည်ကို သဘောပေါက် လာ လိမ့်မည်။ ဒုက္ခအခက်အခဲများက ခွန်အားလဲပြုသွားအောင် တိုက်ခိုက်

လာစဉ် အခြားသောယုံကြည်သူများ၏ မစကူညီအပေါ် မှီခိုလိုက်ခြင်းဖြင့် ခရစ်တော်၏ တန်ခိုးတော်၌ ခွန်အားအသစ်ကို ရရှိလာတော့သည်။

(ခ) ခရစ်တော်ကို စိတ်နှလုံးတွင်း အုပ်စိုးရှင်သန်ခွင့်ပေးပြီး တစ်ပါး သူများ၏ လိုအပ်ချက်များဖြည့်ဆည်းပံ့ပိုးပေးရန်လိုကြောင်း ဒုက္ခဝေဒနာ များအားဖြင့် နားလည်ရသည်။ ၂ ကော ၁ တွင် တမန်တော် ရှင်ပေါလုက ဤသို့ ရေးသားခဲ့သည် - “သနားခြင်းကရုဏာ၏အဘ၊ သက်သာခြင်း အမျိုးမျိုးတို့၏အရှင်တည်းဟူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကိုယ်တိုင်သက်သာခြင်းရှိသကဲ့သို့ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုး မျိုးကိုခံရသော သူတို့အား သက်သာစေနိုင်မည်အကြောင်း ဆင်းရဲခြင်းအမျိုး မျိုးတို့ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား သက်သာစေတော်မူ၏” (၂ကော ၁:၃-၄)။

အထက်ဖော်ပြပါအကြောင်းအချက်များကို ဆန်းစစ်လိုက်ပါက ကျွန်ုပ် တို့အဖိုးတန်သောအရာတစ်ခုရှိနေပြီး ၎င်းကို အချင်းချင်းတို့နှင့် မျှဝေရန်၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအကူအညီပေးရန် လိုအပ်ကြောင်းတွေ့ရမည်။ စုံစမ်းစစ်ကြော ခြင်းများနှင့် အခက်အခဲအမျိုးမျိုးတို့ကို တွေ့ကြုံ ဖြတ်သန်းလာရသဖြင့်၊ ဝိညာဉ်ရေးရာ လေးနက်သော အမြင်များနှင့် ဉာဏ်ပညာတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ရရှိ ခဲ့ပြီ။ ဒုက္ခရောက်စဉ် မိမိချစ်ခင်ရသူတစ်ဦး မိမိအနီးရှိနေခြင်း၏ တန်ဖိုးကို သိခဲ့ပြီ။ ခက်ခဲသောဘေးရောက်စဉ် ဘုရား၏ ကရုဏာတော်ကို ခံစားခဲ့ရ ပြီး ခက်ခဲသောအခြေအနေကို ရင်ဆိုင်နေရသူများကို စာနာနားလည်နိုင်ပြီ။

ဤစာအုပ်ကို ရေးသားရန် ပြင်ဆင်လျက် ဒုက္ခဝေဒနာကြီးစွာ ခံစားခဲ့ရသူ တို့အကြောင်းကို ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့သည်။ နာကျင်ကြေကွဲသူတို့နှင့် ဆွေးနွေး သည်။ သောကရောက်ရချိန်၌ မည်သူက ၎င်းတို့ကို အများဆုံး မစထောက်မ သနည်းဟု မေးမြန်းသည်။ တစ်ခုတည်းသော တူညီသော အဖြေကား ထိုအခြေအနေမျိုးကို ကြုံဖူးခံစားဖူးသူတို့ဖြစ်ပါသည်ဟူသတည်း။ ထိုသူက ပို၍စာနာနားလည်ခံစားပေးနိုင်၏။ သူ့စကားများက သူ့အတွေ့အကြုံမှ ရရှိ သဘောပေါက်ခဲ့သော အသိပညာများကို ထင်ဟပ်ပြသည်။ အခြေအနေ တစ်ရပ်ကို မကြုံဖူးဘဲ “မင်းခံစားနေရတာတွေကို နားလည်ပါတယ်” ဟု နှစ်သိမ့်သူ၏စကားက ဝန်လေးပင်ပန်းနေသူအတွက် လေးနက်မှုမရှိ။

စီးပိုးသောစကားဖြစ်နေတော့သည်။

အကောင်းဆုံးသောနှစ်သိမ့်အားပေးသူများသည် အခြေအနေ တစ်ရပ်ကို ဖြတ်သန်းရပြီး ထိုအတွေ့အကြုံများအားဖြင့် ဝိညာဉ်ခွန်အား ကြီးထွားလာခြင်းကြောင့် ကျွန်သောသူများသည် အသက်ရှူပေါက် နည်းနည်းချောင်မည်ဟု မဆိုလို၊ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးမှာ တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး စာနာနားလည်ရန်နှင့် နှစ်သိမ့်အားပေးရန် တာဝန်ရှိပေသည်။ ဂလာတိ ၆: ၂ တွင် “ထမ်းရွက်စရာဝန်ချင်းတို့ကို အချင်းချင်း ကူညီ၍ ထမ်းရွက်သောအားဖြင့် ခရစ်တော်၏တရားကို ကျင့်ကြလော့” ဟူ၍ တိုက်တွန်းထားပေသည်။ ထို့ပြင် ရောမ ၁၂: ၁၅ တွင်လည်း “ဝမ်းမြောက်သောသူတို့နှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ငိုကြွေးသောသူတို့နှင့်အတူ ငိုကြွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း ပြုကြလော့” ဟူ၍ ဆိုထားပါသည်။

အနာကြီးရောဂါဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူ Dr.Paul Brand ဆိုသူက “ဒုက္ခဝေဒနာခံစားရကြောင်း သိလိုက်သည်နှင့် အနီးအပါး၌ရှိသော ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေ တုန်လှုပ် ခြောက်ခြားရသည်။ ရင်ထဲ၌ ဆိုးနစ်လာမှုကို မြို့ချရသည်။ ဆေးရုံသို့သွားရောက်ကြည့်ရှုသည်။ နှစ်သိမ့်အားပေးသည်။ ဝမ်းနည်းပူဆွေးသူကို နှစ်သိမ့်ရန် စကားလုံးများရွေးချယ်ရသည်။ သို့သော် လူမမာများနှင့် ၎င်းတို့၏ မိသားစုများအား ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားနေရစဉ်မည်သူက အထောက်အကူပြု ကူညီပေးသလဲ” ဟူ၍ မေးမြန်းရာ ထူးဆန်း၍ မရေရာမသေချာသော အဖြေကို ကြားရသည်။ ၎င်းတို့အတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေသူ၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာများမှာ စကားပြောကောင်းပြီး အောင်နိုင်လွှမ်းမိုးတတ်သူ၊ တက်ကြွလှုပ်ရှားသူ ဟူ၍ပြောလေ့မရှိ။ အေးဆေး၍ စကားပြောနည်းသူ၊ နားလည်မှုရှိသူ၊ စကားများများပြောခြင်းထက်ပြောသမျှကို နားထောင်ပေးသူ၊ ဝေဖန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုရုံသာမက ကအကြံဉာဏ်ပင် မပေးသူတို့ ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ၎င်းတို့၏ အဖြေက ထူးဆန်းသည်။ တိတိကျကျမရှိပါ။ “သူ့ရှိနေတာကို ခံစားရတယ်။ လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ ရှိနေသူပေါ့” “အားကိုးတကြီး ဆုတ်ကိုင်နိုင်တဲ့ လက်ကလေးတစ်ဖက်၊ နားလည်မှုတွေနဲ့ ထွေးပွေ့ဖက်ထားတယ်” “ရင်ထဲဆိုနေတဲ့ အကျိတ်အခဲကို မျှဝေခံစားတယ်” ဟူ၍ ဖြေကြားကြသည်။

“နာကျင်ကြေကွဲသူတို့၏ သောကဝေဒနာ ပျောက်ကင်းစေရန်အတွက် အံ့ဖွယ်ဆေးနည်းမရှိ။ သူတို့ လိုအပ်သော အဓိကအရာမှာ မေတ္တာဖြစ်သည်။ ထိုမေတ္တာသာလျှင် သူတို့၏လိုအပ်ချက်အစစ်ကို စုံစမ်း သိရှိနိုင်သည်။” — Philip Yancey

တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး မှီခိုအားထားရန် ဘုရားရှင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖန်ဆင်း ထားသည်မှာ ထင်ရှားလှသည်။ ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားနေရသူအား ပံ့ပိုးမစ ရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဒုက္ခအခက်အခဲ၌ကြုံစဉ် တစ်ပါးသူများက ကူညီမစ ရန် ဘုရားသခင် ပြုပြင်ဖန်တီးသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။ ထို့ပြင် အပြစ် ဒုစရိုက်၏ ပြဿနာများမှ တပ်လှန့်နှိုးဆော်ရန် ဒုက္ခဝေဒနာကို ဘုရားရှင် အသုံးပြုကြောင်း၊ သူ့ထံလှည့်ပြန်အောင် ညွှန်ပြုနိုင်ရေး အခက်အခဲများကို ဘုရားရှင်သုံးကြောင်း၊ ဤသည်ကို သဘောပေါက်လျက် ယုံကြည်သူချင်း၌ ညီညွတ်မှုတည်ဆောက်လျှင် နှစ်သိမ့်သက်သာမှုကြီးကို ခံစားရလိမ့်မည်။

သင်မည်သို့ မခန့်နိုင်မည်နည်း။

ယခုလတ်တလောအချိန် သင် ကြေကွဲနာကျင် ခံစားကောင်း ခံစားနေရ မည်။ အခြားသူကို ကူညီမစရန် မဖြစ်နိုင်သေးဟုလည်း တွေးမိမည်။ သို့သော် နာကျင်ခံစားရစဉ်မှာပင် အဘဘုရားထံမှ နှစ်သိမ့်မှု ခံစားရခြင်းကြောင့် အခြားသူကို နှစ်သိမ့်သက်သာစေရန် သင် အသင့်ဖြစ်နေနိုင်ကောင်း၏။ ထို့ပြင် တစ်ပါးသူကို ကူညီစောင့်မရှန် လက်ကမ်းခြေလှမ်းလိုက်ခြင်းသည်ပင် မိမိကိုယ်တိုင်၏ ဝေဒနာခံစားချက်ကို သက်သာစေသော အရေးကြီးသည့် အမှတ်ဖြစ်သည်။

သို့မဟုတ်ပါကလည်း ချစ်ခင်ရသူတစ်ဦးဦး (သို့) မိတ်ဆွေ တစ်ဦးဦးကို စောင့်မရှန် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုခဲ့သူအဖို့ ဤစာအုပ်ငယ် ပါအကြောင်းအရာနှင့် ဆက်လက်ဖော်ပြမည့် အကြံပြုချက်များသည် သင့် အတွက် ပြင်ဆင်ရေးသားခြင်းပင်ဖြစ်တော့သည်။

တစ်ပါးသူကို မစရန်၊ စောင်မရန် ကိစ္စက မလွယ်ပါ။ အန္တရာယ် ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မစမှုကို ကြိုဆိုလက်ခံချင်မှ လက်ခံကြမည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်တို့ အမှားမှားအယွင်းယွင်း ပြောဆိုမိမည်။ သို့သော် ကြိုးစားအားထုတ်၍ စောင်မရပါမည်။ သခင်ယေရှုသွန်သင်သည့် ဥပမာများအနက် ‘ကောင်းသော ရှုမာရီ (လု ၁၀:၂၅-၃၇)’ အကြောင်းက မိမိကြိုဆိုလာရသည့် နာကျင်ကြေကွဲသူများကို စောင်မရန် တာဝန်ရှိကြောင်း သတိပေးနေ၏။ အောက်ပါတို့သည် အကြံပြုချက်အချို့ ဖြစ်ပါသည်။

- အခြားသူတစ်ဦးဦး စတင်လှုပ်ရှားရန် မစောင့်ဆိုင်းပါနှင့်။
- ဖြစ်နိုင်လျှင် လူကိုယ်တိုင်ရှိနေပြီး လက်ကိုကိုင်၍ဖြစ်စေ၊ ဝှေ့ဖက်၍ ဖြစ်စေ အားပေးပါ။
- မိမိစကားက အဆင်မပြေဖြစ်မှာစိုး၍ ကသိကအောက်ဖြစ်နေခြင်းထက် တစ်ဖက်သား လိုအပ်မှုသာ ဂရုပြုအာရုံပြုပါ။
- တစ်ဖက်သားမှ ၎င်း၏ခံစားချက်ကို ထုတ်ဖော်ပါစေ။ သူတို့စိတ်လှုပ်ရှားခံစားမှုအပေါ် အပြစ်မတင်ပါနှင့်။
- တစ်ဖက်သား၏ ပြဿနာကို လေ့လာပါ။
- သင့်အနေဖြင့်တစ်ခါမှ ပြဿနာနှင့် မရုန်းကန်ရဖူးသကဲ့သို့ ဟန်မဆောင်ပါနှင့်။
- စကားကို လိုရင်းသာပြောပါ။
- “အဲဒီလိုမဖြစ်သင့်ဘူး” “ဘာဖြစ်သင့်လဲဆိုတာ နင်သိပါတယ်” စသည်ဖြင့် မပြောပါနှင့်။
- ဆုတောင်းပေးမည်ဟု သေချာစွာ ပြောပြပါ။
- ဆုတောင်းပါ။ တစ်ဖက်သားနှင့် သင့်ကို ဘုရားသခင် မစပါမည့် အကြောင်း ဆုတောင်းပါ။
- အဆက်အသွယ် မပြတ်ပါစေနှင့်။
- အပြစ်ပြုမိခြင်းနှင့် ဝေဒနာခံစားရခြင်းသည် အစဉ်ဒွန်တွဲနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သေချာစွာပြောပြပါ။ မိမိကိုယ်ကို တစ်လွဲ အပြစ်တင်နေခြင်းမရှိအောင် မစပါ။ အပြစ်ကြောင့် ဝေဒနာခံစားရသည် ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့၏အသက်တာ၌ မှားယွင်းမိခဲ့သည့် ဒုစရိုက်ကို ပြန်သတိရ၍ဖြစ်စေ၊ ခရစ်တော်ထံမှ ခွင့်လွှတ်ခြင်း တောင်းခံနိုင်အောင် မစပါ။
- ခရစ်တော်ကို စံနမူနာထားလျက် တစ်ဖက်သားကို စောင်မပါ။
- ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ချစ်ကြောင်း၊ ဂရုပြုတော်မူကြောင်း၊

အရာရာကို ထိန်းချုပ်ထားကြောင်း သတိပေးပြောပြပါ။

- မိတ်ဆွေ၊ မိသားစု၊ သင်းအုပ်ဆရာ စသည်တို့ထံမှ အမအစ တောင်းခံရယူ ရန် အားပေးပါ။
- သောကဒုက္ခများကိုရင်ဆိုင်ရာ၌အချိန်ယူရကြောင်းတစ်ဖက်သားသဘောပေါက် အောင် မစပါ။
- ဘုရားသခင် သိုးတို့ကိုချစ်သော သိုးထိန်းကြီး၏ မေတ္တာမျိုးရှိကြောင်း ပြောပြသတိပေးပါ။
- စကြဝဠာကြီး၌သာမက ဘဝပြဿနာကြီးငယ်မဟူကို ဘုရားရှင် ထိန်းချုပ် ကြောင်း သတိပေးပြောပြပါ။

“ဝမ်းမြောက်သောသူတို့နှင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း
 ငိုကြွေးသောသူတို့နှင့်အတူ ငိုကြွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း
 ပြုကြလော့။” (ရောမဩဝါဒစာ ၁၂:၁၅)

- တစ်ဖက်သား၏ပြဿနာကို လျစ်လျူမရှုလိုက်ပါနှင့်။
- တစ်ဖက်သားအပေါ် ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် မပြုလေနှင့်၊ ပုံမှန်ပြုမှု ဆက်ဆံပါ။
- ကြေကွဲခံစားနေရသည့် အခြေအနေ၌သင့်အပေါ် ပြုမှုဆက်ဆံစေလိုသည့် အတိုင်း တစ်ဖက်သားအပေါ်ပြုမှုဆက်ဆံပါ။ မေတ္တာပြပါ။
- ပြောစကားများ နားထောင်ပေးသူဖြစ်ပါ။
- တစ်ဖက်သားသည် အလွန်ကြေကွဲနေကြောင်း အသိအမှတ်ပြုပေးပါ။
- တစ်ဖက်သားစိတ်သက်သာရစိတ်ထိန်းနိုင်သည်အထိအချိန်ယူပါ။ အလျင်စလို မပြုပါနှင့်။

ဖြေရှင်းချက်ထက်သာ၍ ကောင်းသည်။

အကျိုးအကြောင်းအလုံးစုံကိုသိလိုပြီး အဖြေရှင်းရှင်းရလိုသည့် ကျွန်ုပ် တို့ကို ဘုရားရှင်က သူ့ကိုယ်သူ ပေးဆပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် လုံလောက် ပေပြီ။ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်နိုင်လျှင် အလုံးစုံရှင်းပြနေရန် မလိုအပ်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ နာကျင်မှုနှင့် ဝေဒနာများက အချည်းအနီး မဟုတ်လောက် ပါဟုသိထားခြင်းကလုံလောက်ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည်စကြဝဠာကို အစိုးရဆဲဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဦးချင်းစီကို ဂရုစိုက်တော်မူကြောင်း သိထားလျှင် လုံလောက်ပါပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ဘုရားရှင်ဂရုစိုက်ကြောင်း၊ စိတ်ပူပေးကြောင်းက အကြီးမားဆုံး သက်သေသာဓကတစ်ခုကို သခင်ယေရှု၌ တွေ့နိုင်၏။ ဝေဒနာခံနေရသည့်လောကကြီးကိုဘုရားရှင် ချစ်မြတ်နိုးလွန်းသောကြောင့် နာကျင်ဝေဒနာခံစားပြီး အသေခံရန် သားတော်ကို စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ထာဝရ ငိုကြွေးဝမ်းနည်းခြင်းမှ ကယ်နှုတ်လွတ်မြောက်စေခဲ့သည် (ယော ၃:၁၆-၁၈)။ ယေရှုသခင်အားဖြင့် ဘုရားနှင့် ထာဝရကွဲကွာခြင်း ဟူသော အဆိုးဝါးဆုံး ဝေဒနာကို ရှောင်ကွင်းနိုင်ပေပြီ။ လတ်တလော ရင်ဆိုင်ကြုံရသည့် ဆိုးဝါး သောဝမ်းနည်းကြေကွဲမှု အစုစုကို ခရစ်တော် ပေးသော ခွန်အား၊ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မှောက်၌ ချထားသော မျှော်လင့်ခြင်း ပန်းတုံးတိုင်များအားဖြင့် ခံရပ် နိုင်လိမ့်မည်။

အကျိုးအကြောင်း အလုံးစုံကို သိလိုပြီး အဖြေရှင်းရှင်းရလိုသည့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘုရားရှင်က သူ့ကိုယ်သူ ပေးဆပ်ခဲ့သည်။

ဒုက္ခဝေဒနာများခံစားရခြင်းသည်အပြစ်တရားကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းအဖြစ် မှန်ကိုရှေးဦးစွာလက်ခံသဘောပေါက်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ အပြစ်၏အဖိုးအခ ကိုပေးဆပ်ရန် ကားတိုင်ထက်တွင် သခင်ယေရှု မည်မျှ ပေးဆပ်ခဲ့ရသည် ကို သင်နားလည်ပါသလား။ သခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစားပါ။ အခမဲ့ပေးသော ခွင့်လွှတ်ခြင်းလက်ဆောင်ကို လက်ခံရယူပါ။ လောကကမ္ဘာနှင့် သင့်အသက် တာတွင်း ကြုံရသည့်နာကျင်ဝေဒနာ ပြဿနာအတွက်အဖြေကို သခင်ယေရှု တစ်ပါးတည်းထံမှသာ ရရှိလိမ့်မည်။

သင်မည်သို့ မခန့်မည်နည်း။

ယခုလတ်တလောအချိန် သင်ကြေကွဲနာကျင် ခံစားကောင်း ခံစားနေရမည်။ အခြားသူကို ကူညီမစရန် မဖြစ်နိုင်သေးဟုလည်း တွေးမိမည်။ သို့သော် နာကျင်ခံစားရစဉ်မှာပင် အဖာဘုရားထံမှ နှစ်သိမ့်မှု ခံစားရခြင်းကြောင့် အခြားသူကို နှစ်သိမ့်သက်သာစေရန် သင်အသင့်ဖြစ်နေနိုင် ကောင်း၏။ ထို့ပြင် တစ်ပါးသူကို ကူညီစောင့်မရန် လက်ကမ်းခြေလှမ်း လိုက်ခြင်းသည်ပင် မိမိကိုယ်တိုင်၏ ဝေဒနာခံစားချက်ကို သက်သာစေသော အရေးကြီးသည်အမှတ်ဖြစ်သည်။

သို့မဟုတ်ပါကလည်း ချစ်ခင်ရသူတစ်ဦးဦး (သို့) မိတ်ဆွေ တစ်ဦးဦးကို စောင့်မရန် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုခဲ့သူအဖို့ ဤစာအုပ်ငယ်ပါအကြောင်းအရာနှင့် ဆက်လက်ဖော်ပြမည့် အကြံပြုချက် များသည် သင့်အတွက် ပြင်ဆင်ရေးသားခြင်းပင်ဖြစ်တော့သည်။

တစ်ပါးသူကို မစရန်၊ စောင့်မရန် ကိစ္စက မလွယ်ပါ။ အန္တရာယ် ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မစမှုကို ကြိုဆိုလက်ခံချင်မှ လက်ခံကြမည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်တို့ အမှားမှားအယွင်းယွင်းပြောဆိုမိမည်။ သို့သော် ကိုးစားအားထုတ်၍ စောင့်မရပါမည်။ သခင်ယေရှု သွန်သင်သည့် ဥပမာများအနက် 'ကောင်းသောရှုမာရီ' (လု ၁၀:၂၅-၃၇)၊ အကြောင်းက မိမိကြုံဆုံလာရသည့် နာကျင်ကြေကွဲသူများကို စောင့်မရန် တာဝန်ရှိကြောင်း သတိပေးနေ၏။ အောက်ပါတို့သည် အကြံပြုချက်အချို့တို့ ဖြစ်ပါသည်။

- အခြားသူတစ်ဦးဦး စတင်လှုပ်ရှားရန် မစောင့်ဆိုင်းပါနှင့်။
- ဖြစ်နိုင်လျှင် လူကိုယ်တိုင်ရှိနေပြီး လက်ကိုကိုင်၍ဖြစ်စေ၊ ပွေဖက်၍ဖြစ်စေ အားပေးပါ။
- မိမိစကားက အဆင်မပြေဖြစ်မှာစိုး၍ ကသိကအောက်ဖြစ်နေခြင်း ထက် တစ်ဖက်သား၏ လိုအပ်မှု၌သာ ဂရုပြုအာရုံပြုပါ။
- တစ်ဖက်သားမှ ၎င်း၏ခံစားချက်ကို ထုတ်ဖော်ပါစေ၊ သူတို့စိတ်လှုပ်ရှားခံစားမှုအပေါ် အပြစ်မတင်ပါနှင့်။
- တစ်ဖက်သား၏ ပြဿနာကို လေ့လာပါ။
- သင့်အနေဖြင့် တစ်ခါမှ ပြဿနာနှင့် မရုန်းကန်ရဖူးသကဲ့သို့ ဟန်မဆောင်ပါနှင့်။

- စကားကို လိုရင်းသောပြောပါ။
- “အဲဒီလိုမဖြစ်သင့်ဖူး” “ဘာဖြစ်သင့်လဲဆိုတာ နင်သိပါတယ်” စသည်ဖြင့် မပြောပါနှင့်။
- ဆုတောင်းပေးမည်ဟု သေချာစွာ ပြောပြပါ။
- ဆုတောင်းပါ။ တစ်ဖက်သားနှင့် သင့်ကို ဘုရားသခင် မစပါမည့် အကြောင်း ဆုတောင်းပါ။
- အဆက်အသွယ် မပြတ်ပါစေနှင့်။
- အပြစ်ပြုမိခြင်းနှင့် ဝေဒနာခံစားရခြင်းသည် အစဉ်ဒွန်တွဲနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သေချာစွာ ပြောပြပါ။ မိမိကိုယ်ကို တစ်လွဲ အပြစ် တင်နေခြင်း မရှိအောင် မစပါ။ အပြစ်ကြောင့် ဝေဒနာခံစားရသည် ဖြစ်စေ။ ၎င်းတို့၏ အသက်တာ၌ မှားယွင်းမိခဲ့သည့် ဒုစရိုက်ကို ပြန်သတိရ၍ဖြစ်စေ၊ ခရစ်တော် ထံမှ ခွင့်လွှတ်ခြင်း တောင်းခံနိုင်အောင် မစပါ။
- ခရစ်တော်ကို စံနမူနာထားလျက် တစ်ဖက်သားကို စောင့်မပါ။
- ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ချစ်ကြောင်း၊ ဂရုပြုတော်မူကြောင်း၊ အရာရာကို ထိန်းချုပ်ထားကြောင်း သတိပေးပြောပြပါ။
- မိတ်ဆွေ၊ မိသားစု၊ သင်းအုပ်ဆရာ စသည်တို့ထံမှ အမအစ တောင်းခံရယူ ရန် အားပေးပါ။
- သောကဒုက္ခများကိုရင်ဆိုင်ရာ၌ အချိန်ယူရကြောင်း တစ်ဖက်သားသဘောပေါက် အောင် မစပါ။
- ဘုရားသခင်၌ သိုးတို့ကိုချစ်သော သိုးထိန်းကြီး၏ မေတ္တာမျိုးရှိကြောင်း ပြောသတိပေးပါ။
- စကြဝဠာကြီးသာမက ဘဝပြဿနာကြီးငယ်မဟူကို ဘုရားရှင် ထိန်းချုပ် ကြောင်း သတိပေးပြောပြပါ။
- တစ်ဖက်သား၏ ပြဿနာကို လျစ်လျူမရှုလိုက်ပါနှင့်။
- တစ်ဖက်သားအပေါ် ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် မပြုလေနှင့်။ ပုံမှန်ပြုမူ ဆက်ဆံပါ။
- ကြေကွဲခံစားနေရသည့် အခြေအနေ၌ သင့်အပေါ် ပြုမူဆက်ဆံစေလို သည့် အတိုင်း တစ်ဖက်သားအပေါ် ပြုမူဆက်ဆံပါ။ မေတ္တာပြပါ။
- ပြောစကားများ နားထောင်ပေးသူဖြစ်ပါ။
- တစ်ဖက်သားသည် အလွန်ကြေကွဲနေကြောင်း အသိအမှတ်ပြုပေးပါ။
- တစ်ဖက်သားစိတ်သက်သာ၊ စိတ်ထိန်းနိုင်သည်အထိ အချိန်ယူပါ။ အလျင်စလို မပြုပါနှင့်။

လေ့လာမှတ်သားဖွယ်စာစဉ် (Discovery Series) စာအုပ်များသည်
အသက်တာ၏ ကဏ္ဍအသီးသီးအတွက် သမ္မာကျမ်းစာ သွန်သင်ချက်နှင့်
ကိုက်ညီသည့် အသိအမြင် ဉာဏ်ပညာများကို မိတ်ဆက်ပေးသည်။
အခြားစာအုပ်များကို လေ့လာဖတ်ရှုနိုင်ရန် myanmar-odb.org/ds/ သို့
ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

odb.org | myanmar-odb.org

(အသင်းတော်တွင်း ကန့်သတ်)

နေ့စဉ်ခွန်အား
အမှုတော်လုပ်ငန်း

WF172